XXVIII. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1972. DECEMBER 28.

ÚJÉV REGGELÉN

— Szent isten, a férjem már megint elitta a fizetését!...

KEDVES LUDAS!

TÖBB TÖRŐDÉST!

A Komárom megyei Tanácsi Útépítő Vállalat csatornázó részlegénél dolgozunk, Dorogon. Régen ígérgeti már vállalatunk központja, hogy kapunk védőruhát, de az ígéret csak nem akar teljesülni. Rég itt van már a tél, de téli sapkát és kesztyűt még mindig nem kaptunk. Egyik munkatársunknak a rossz gumicsizmáját hosszú ideje nem cserélik ki, mert „pillanatnyilag" nincs a raktáron 45-ös csizma. Képzelhetik, milyen jó dolog lehet kubikosmunkát végezni olyan csizmában, amely beázik!

Úgy érezzük, igazán megérdemelnénk, hogy egy kicsit többet törődjenek velünk!

Marosi László, Mogyorósi István, Bodnár Lajos

SE JAVÍTÁS, SE PANASZKÖNYV!

Május 12-én vásároltam egy B—58-as magnetofont, pár órás üzemeltetés után azonban felmondta a szolgálatot. Javításra Siklóson a Villamosipari Gépjavító Ksz-hez vittem, mivel a garanciális javítások ide tartoznak. Az első alkalommal két hétig javították. Az üzletvezető boldogan közölte, hogy csak egy ékszíjat kellett kicserélni, hazaérve azonban ismét csak azt tapasztaltam, hogy olyan mint volt, a nagy szalagot megint csak nem mozgatja.

Mit volt mit tenni, ismét javításra vittem, ami ezúttal egy hónapig tartott. Az üzletvezető megnyugtatott, hogy most már semmi baj nem lehet: egy szál nem volt bekötve a motorhoz. És valóban csoda történt: két napig kifogástalanul működött. Na de azután ismét... Újra elvittem javíttatni. Egy hét múlva benéztem az üzletbe, ahol közölték: még nem kész és nem is tudják, hogy mikor lesz kész. Ezután kértem a panaszkönyvet, mire tájékoztattak, hogy a panaszkönyvük Pécsett van, a központban, a Templom téren, ott van két panaszkönyv is. Ezt nem értem, nekem itt Siklóson van panaszom, miért menjek Pécsre?

És végül még egy apróság: a három javítás alkalmával legalább negyvenszer voltam az üzletben, de csak nyolcszor találtam nyitva. Konkrét nyitvatartási idő nincs. Vagyis van — csak nincsenek ott.

Gitta János
Siklós, József A. u. 21.

GÁZÓRA

Tatarozzák a XIII. kerületben a Hegedűs Gyula utca 64/66. számú házat. A munkát — mint a lakók panaszolják — 1969-ben kezdték, de a befejezésig még nem jutottak el.

A gáz csőhálózatát már évekkel ezelőtt bevezették a lakásokba. Mégsem élvezheti mindenki a gázfűtés áldásait. Néhány lakásban a gázkonvektor, a gáztűzhely, a boyler csak porosodó dísztárgy, mert nincsen gázóra. De hogy a folyosókra szerelt gázóratartó dobozok ne álljanak üresen, az élelmesebb lakók élelmiszereket raktároznak bennük.

Az egyik harmadik emeleti idős bérlőnek három évvel ezelőtt originál csomagolású Héra gázégőt hoztak a lakására. Ez fűtene, ha egyszer bevezetnék hozzá a gázt, ez melegítené a cserépkályhát, az pedig az idős bérlőt. De addig csak nézegetheti a szekrény tetejére felpakolt Héra gázégőt. Igaz, hogy ettől még nem lesz melege.

A hidegtől sokat szenvedett lakók sűrűn kilincseltek fűnél-fánál, de együttérzést bizonygató szavaknál, türelmet kérő

szónoklatoknál többet nem kaptak.

A ház gazdája, a XIII. kerületi IKV. Ha már a lakók tűrni kénytelenek a hideget, legalább a XIII. kerületi IKV ne tűrje, hogy a ház lakói az idei télen is fagyoskodjanak.

(f. i.)

MIT KÉR KÉRSEMJÉN?

Mindenekelőtt azt kérnénk, hogy a mi kis falunkban is legyen világosság! Nagyon gyakran előfordul, hogy hetekig nem égnek a közvilágítási lámpák. Most pedig egy hónapja már, hogy sorra kiégtek az égők az utcai oszlopokon és nem pótolják őket. Panaszt tettünk a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat fehérgyarmati kirendeltségén, de azt a

választ kaptuk, hogy nincs égő a raktárukon. Nem egy esetben előfordult már, hogy mi adtunk villanyégőt a szerelőknek, hogy azt csavarják be, ha nem akartuk, hogy sötét legyen az utca a környékünkön. Ez azonban nem lehet állandósult megoldás, elvégre nem nekünk kell ellátni égővel a közvilágítást!

A másik kérésünk, hogy ne csak akkor lássunk kéményseprőt a falunkban, amikor a naptárt hozza, meg az évi díjat beszedi. Kéményeink nagyon kormosak, mielőbbi seprésre várnának!

Balogh Sándorné,
Kérsemjén

FELSŐSZŰRŐ ÉS BAKTARTÓ

Négyszemélyes autópressz kávéfőzőmhöz felsőszűrőt, centrifugámhoz úgynevezett „baktartót" keresek már hónapok óta, eredménytelenül. Nincs, se itt Vásárhelyen, se Szegeden, se a környékén. Hol keressem, hol kutassam, hogy meg is találjam?

Szabó Mihályné
Hódmezővásárhely, Gyöngy u. 20.

BORÍTÉKOS BOSSZÚSÁG

Egy tucat borítékos karácsonyi üdvözlőkártyát vettem, a Kossuth Lajos utcai írószerboltban, darabonként kettőharmincért. Két borítékot címzés közben elrontottam, néhány nap múlva ismét bementem az üzletbe, vásároltam még néhány levelezőlapot és a pénztárnál (minden esetben ott adják a borítékot az üdvözlő kártyához), kértem két sima borítékot is. A pénztárosnő kijelentette, hogy nem adhat, mert csak annyi borítékot kapnak, ahány üdvözlő kártyát és nekik is el kell velük számolni! A boltvezetőt is megkerestem, ő is ugyanazt válaszolta, mint a pénztárosnő, de hozzátette, hogy amennyiben az elrontott borítékot visszahoztam volna, akkor kaphatnék cserébe kettőt. Nem tudom, ki gyűjti otthon az elrontott borítékokat, azért, hogy az írószerboltban bemutathassa és cserébe másikat kapjon?

Nem értem, miért kell egy ilyen filléres ügy miatt annyit bosszankodni?

Konrád Józsefné
Bp. XII., Győri út 2/c.

KITÖRT ABLAK

Házunk tatarozása alkalmával, még a nyáron, kitörött az erkélyajtó ablaka. Augusztusban jelentettem a Biztosítónak és kértem, hogy üvegeztesse be. Háromszor telefonáltam, mire megadták a KTSZ telefonszámát azzal, hogy ott keressek orvoslást, mert ők már leadták a javításra a munkalapot, nem tudják, mi lehet az oka a késésnek. Felhívtam az üveges KTSZ-t, ki is jöttek hozzám, de csak egy fél kilóra való gittet hagytak ott, azzal az üzenettel, hogy ilyen táblaüvegük nincs. Így hát az én erkélyajtóm augusztustól decemberig üvegezetlen maradt.

A „Mézga család" ablakait gyakran kitöri a „fénypost"-on érkező küldemény. Kíváncsi vagyok, vajon ők hol csináltatják meg, szeretnék én is ahhoz a szervhez fordulni!

Grabant Istvánné
Bp. XIV., Hungária krt. 53—55.

KÉSIK IS, HIDEG IS

Villamosították a szobi vasútvonalat, de egyelőre nem sok örömünk telik benne. A vonatok állandóan késnek, a szerelvények olyan hidegek, mint a Mirelite-készítmények. Ha véletlenül mégis fűtenek, nagy ritkán, akkor meg olyan nagy a hőség, hogy nem lehet elviselni. Ami még külön bosszantó: esténként sötétek a kocsik, még olvasni sem lehet. Mit ér így a korszerűsítés, ha mégis lassú és kényelmetlen az utazás? Már ott tartunk, hogy sokszor visszasírjuk a régi, gőzmozdonyos szerelvényt, mert azokon jobbak voltak az utazási körülményeink!

Szobi utasok

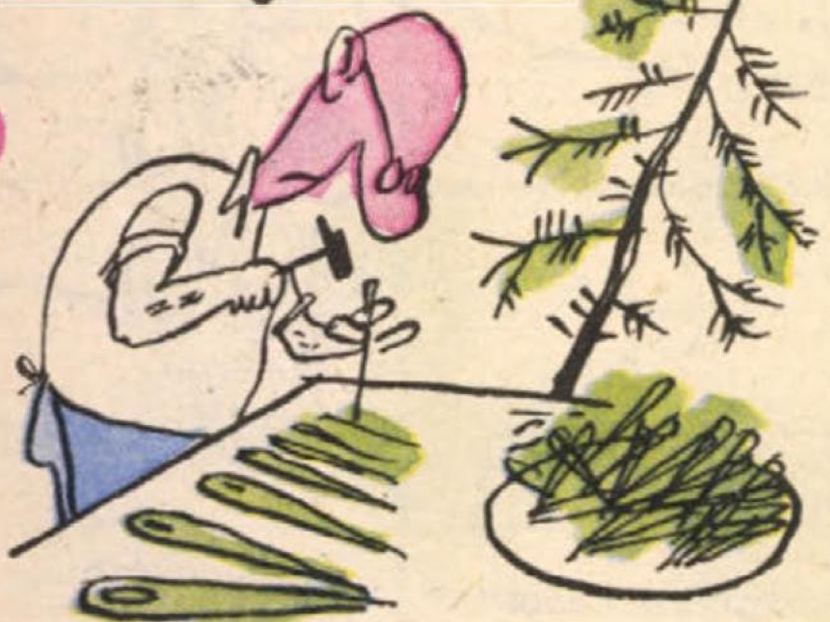
TÁVIRAT ÉS TUDAKOZVÁNY

Október 5-én Dunaújvárosban feladtam egy táviratot Bécsbe. Az állt benne, hogy másnap utazom, várjanak a állomáson. Bécsben senki sem várt, mert a távirat nem érkezett meg, sem aznap, sem később, azalatt az egy hónap alatt, amíg ott voltam. Amikor hazajöttem, első dolgom volt reklamálni a dunaújvárosi postán. Ott kitöltettek velem egy kétforintos tudakozványt. Már ennek is több mint egy hónapja múlt, s mégsem kaptam választ. Úgy látszik, nemcsak a táviratom tűnt el, hanem még az a szerencsétlen tudakozvány is!

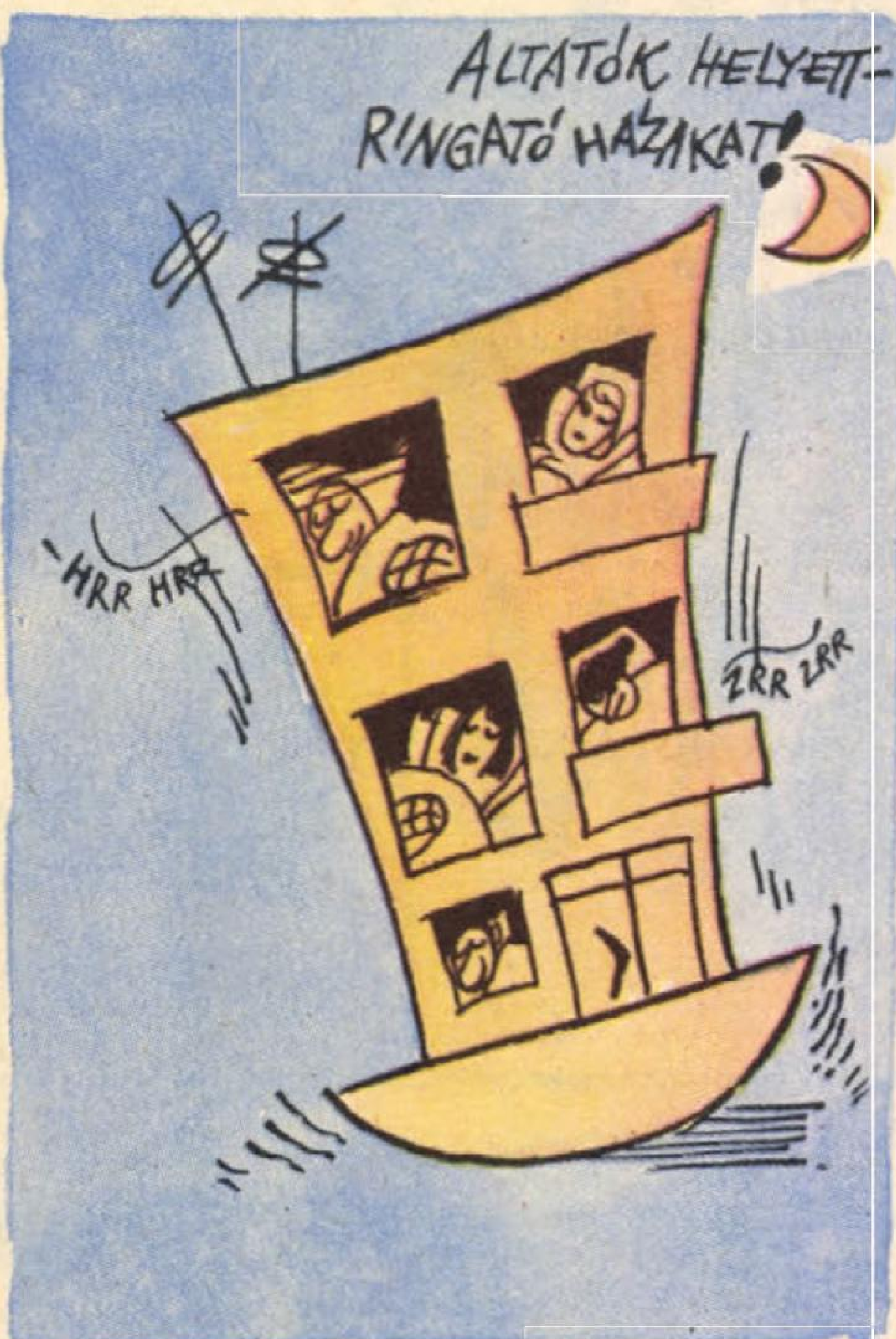
N. J-né Dunaújváros,
Balogh Ádám u. 24.

Szűr: **ÉLJÜNK PRAKTIKUSABBAN!**

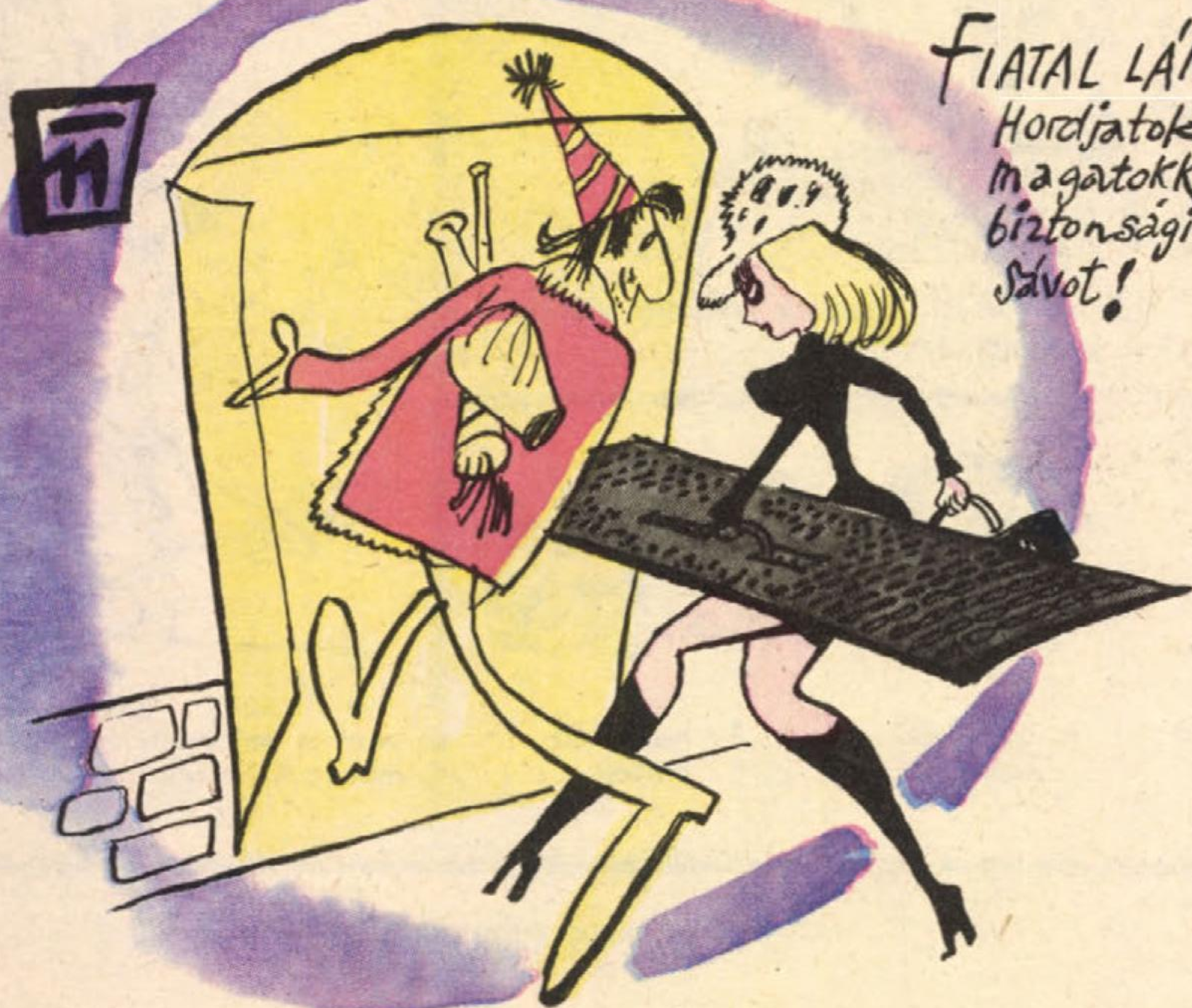
NE DOBJUK EL — millió varrótűt csinálhatunk belőle!

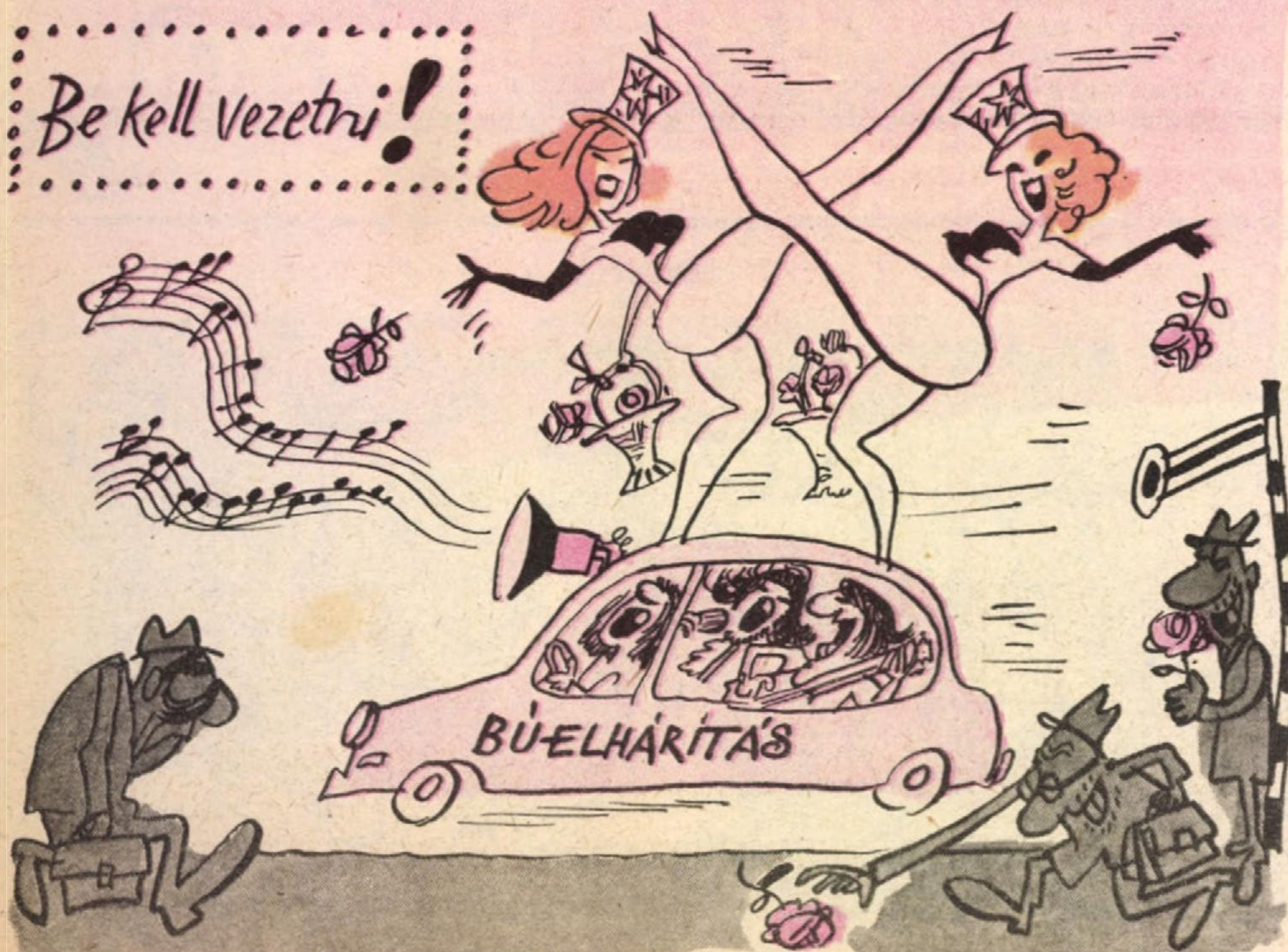
ALTATÓK HELYETT — RINGATÓ HÁZAKAT!

FIATAL LÁNYOK! Hordjatok magatokkal biztonsági sávot!

Be kell vezetni!

Napjainkban egyre-másra jelennek meg a dokumentumok (emlékiratok, levelezések, naplók stb.). Szilveszteri számunkban mi is közzétesszük a Ludas Matyi munkatársainak dokumentum értékű levelezéseit. Ezúton mondunk köszönetet saját magunknak, hogy voltunk szívesek e bizalmas jellegű iratokat már most lapunk rendelkezésére bocsátani.

MONA LISA és ÉN

Madonnám! Köszönöm a a tegnap délutánt! Köszönöm, hogy eljöttél hozzám, Firenze ékessége, szívemnek kösöntyűje, drágamívű ékszer! Amióta elmentél tőlem, sötétnek látom a világot, mert te voltál az áldott Nap, amely bevilágította az életemet.

Lisám, szerelmem, lelkemnek oltára, vágyaim kancsója, azt a néhány órát sohasem fogom elfelejteni. Simogatom a széket, amelyben ültél, a karmazsin párnát, amelyre a fejedet hajtottad, a mozaik padlót, amelyen lépkedtél. Csak azt sajnálom, hogy a humoreszkemmel nem tudtalak megnevettetni. Ez bizony kudarc. Egyszer sem nevettél, csak mosolyogtál. Lehet, hogy igazad van...

***

Drága Giorgiom! Azt hiszem, tévedsz: nagyon tetszett, amit írtál. A humoreszked gyöngyöket tartalmazó illatos rózsafa ládikó. Köszönöm, hogy felolvastad nekem. A te Lisád.

***

Egyetlen Lisám, ne mentegetőzz! Igazad volt. A humoreszk nem mulatságos. Csak mosolyogni lehet rajta. De én ezt is köszönöm. Gyönyörű voltál, amikor mosolyogtál. Még most is magam előtt látom az arcodat, a pici mosolyt a szájad szögletében, a kicsiny, színes tollú madárkát, amely szíved puha fészkéből röppent a magasba. Én ezért az icipici mosolyért is hálás vagyok, Madonnám, és ígérem: legközelebb jobbat írok. Tulajdonképpen csak egyetlen mondatnál vártam, hogy felkacagsz, amikor a pasas cvekkedlit mond, nokkedli helyett. Ennél ugyanis tutira mentem, de úgy látszik, tévedtem...

***

Drága Giorgiom! Vagy ahogy tifelétek mondják: Gyurikám! A vaporettói Szűzanyára eszküszöm, hogy csodálatos volt a humoreszked! A te kis rajongó Lisád!

***

Lisa, Lisácska, aranybogaram, ezüst rezedám, tudom, hogy te jó vagy. Jóságod olyan, mint a tavaszi eső, amelyben megfürdik a napsugár. De azt te sem tagadhatod le, hogy c s a k mosolyogtál. Azaz hogy elhúztad a szádat. Kíváncsiságból másoknak is felolvastam a humoreszkemet és mindenki hangosan nevetett. Mit nevettek? Vihogtak. Röhögtek. Egy ismerősöm leesett a székről. De hát számít ez? Az a fontos, hogy szeretjük egymást.

***

Kishalacskám, Giorgio! Látom, megsértődtél. Nagyon kérlek, ne haragudj rám. Nem vagyok röhögőtípus. Ugye, meg tudsz bocsátani nekem? Lisa.

***

Lisa, ne hülyéskedj. Én nem sértődtem meg. Erről szó sincs. Tudomásul veszem, hogy nincs humorérzéked és kész. Erre akkor jöttem rá, amikor felolvastam neked a vacak kis dolgozatomat. A legjobb poénoknál csak mosolyogtál, ha egyáltalán mosolynak lehet nevezni azt a kínos erőlködést a szájad körül. Még hogy én megsértődtem! Csacsika! Te nem ismersz engem!

***

Giorgio, ne dühíts! Ha akarod, írásba adom, hogy remekművet írtál, és ha legközelebb találkozunk, újra fel kell olvasnod. Hogy mikor találkozunk legközelebb? Nem tudom. Délutánonként egy festőnek ülök: portrét készít rólam, a férjem megbízásából. Leonardo da Vinci — így hívják a mestert — azt mondta, hogy akkor is mosolygok, amikor nem mosolygok. És azt is mondta, hogy titokzatos mosolyom van. Hogy ezen mit ért, azt nem tudom. A képet most festi át negyedszer, de hát ez a dolga, ezért fizeti az uram, nem igaz? Most be kell fejeznem a levelet, mert jön a férjem, te buta, te érzékeny fiú. Millió puszi. Lisa.

***

Tisztelt Lisa asszony! Azt hiszem, az lesz a legjobb, ha mi nem találkozunk többé. Nem vagyunk egymáshoz valók. Ez a mai nap folyamán bizonyosodott be, amikoris a humoreszkből készült jelenetemet színre hozták a Kacagó Kabaréban. Nem akarok dicsekedni, de annál a résznél, amikor a pasas cvekkedlit mond nokkedli helyett, egy néző nevetőgörcsöt kapott és kórházba kellett szállítani. Maga pedig csak mosolygott. Mosolygott! Ezen! No, azért nem haragszom magára. Bizonyisten. Kezeit csókolja tisztelő híve:

Mikes György

NAGY SZERELMEM TÖRTÉNETE

Zavaromnál csak az arcom pírja nagyobb. Nem kellemes az embernek, ha legféltettebb titkai, ifjú korának intim emlékei, már életében akkor napvilágot látnak, amikor a haja őszbe csavarodott, itt-ott kopasz is, és ereje sem vetekedhet a bibliai Sámson erejével. A cím az első szerelem történetére utal.

*

Kedves Ilike!

A bocsánatáért esedezem. Tudom, hogy sírva menekült előlem, nővére eljegyzésén. Felejthetetlen éjszaka volt. Megsimogattam a kezét, a vállát, a hófehér, hattyúnyakát, és maga nézett, meleg barna szemével. Mindig csak nézett, és én mindig csak simogattam. Hajnali fél négyig. A búcsúzásnál, higyjen nekem, csak szellemes akartam lenni, amikor a szokványos köszönés helyett „jobb erkölcsöket" kívántam Magának. Maga elfutott, kedves papája csúfos megveretésemhez készülődött, aranyos mamája ki akarta kaparni a szememet és behemót bátyja eltörte a hátamon az esernyőjét. Kitört a botrány. Mindenki a maga erkölcsét védte, pedig én csak a manapság divatos köszönési módnak hódoltam. Bocsásson meg, sírig hűséges barátjának.

*

Kedves Barátom!

Nagy örömmel olvastam levelét. Egy pillanatig sem haragudtam Magára, de bevallom, a lelkem csordultig volt fájdalommal. Amikor félreérthető ajánlattal búcsúzott tőlem, hirtelen azt a kérdést tettem fel magamnak, hogy vajon úrilány vagyok-e én? Nem ok nélkül kételkedtem ebben: alig néhány perccel megismerkedésünk után ugyanis, ellenkezés nélkül fogadtam a közeledését és türelmetlen simogatását. Úgy éreztem akkor, hogy Maga kigúnyol engem és ezért kíván nekem jobb erkölcsöket. Ó, kedves Barátom, ha a cinizmusát végleg le tudná győzni — amit levele sejtet velem —, akkor a múlté lenne mérhetetlen fájdalmam. Szüleim haragja megenyhült és a bátyámé is, de azért levelét „Poste restante" küldje a címemre. Melegen üdvözlöm.

*

Drága Ilikém!

Megváltoztam. Nem olyan vagyok, mint amilyennek Maga engem az eljegyzésen megismert. De mit szaporítsam a szót? Verset írtam az én nagy változásomról Magának. Íme:

Míg magamat adtam,
Lassú vizeken eveztem —
Lemaradtam.

Játszottam hát léhát, bolondot.
A csordában ráztam a
játékkolompot
Röhögve éltem mint a többi,
Este hazamentem
Magamat szembeköpni.

Nem vagyok cinikus, drága Ilikém, csak voltam. Nem rázom többé a játékkolompot és térdre borulok a Maga tiszta és nagy lelke előtt.

*

Drága Barátom!

Csodálatos verse őszintén meghatott. Érzem, hogy a szívéből jött és az én szívemhez szól. Egy Ady Endre veszett el Magában. Egy túl szigorú Ady Endre. Mert igazán kár volt, hogy szembeköpte magát. Pláne a tükör előtt.

*

Ilikém!

Találkozásaink csodálatosak voltak. A Maga szépségétől lenyűgözve, rogyadozó térdekkel hagytam ott illatos és hófehér hálószobáját. Hogy meddig tart egy szerelem, azt én még tizenkilenc éves koromban nem tudhatom. De az enyém örökké lobogni fog Maga iránt, szép szerelmem.

*

Drága Barátom!

Lehet, hogy csalódás éri és fájdalmat okozok levelemmel. A bécsi gyorson megismerkedtem egy nagyon kedves fiúval. Huszonnyolc éves, bőrönd- és táskagyára van. Mire Bécsbe értünk, anyámtól megkérte a kezemet. Felejtsen el, vigyázzon magára. Szép esztendőnk emlékét örökre megőrzöm. Ne kövessen el butaságot, se kötél, se víz, se revolver! Se bosszú! Élni jó! Sokszor üdvözlöm.

*

Hölgyem!

Nyugodt lehet
Noha mást szeret,
Nem vágok magamon eret.

Magát sem fojtom meg édes,
Hogy érte lecsukjanak,
Hölgyem nyugodt lehet
Nem ülök maga miatt.

És még csak annyit:
Legyen boldog nagyon
Hölgyem, nyugodt lehet
Nem lövöm magam agyon.

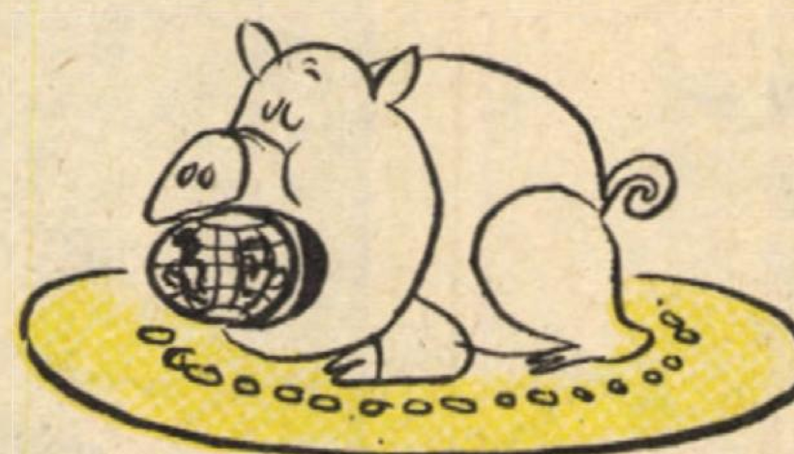
Csacska, drága Ilikém. Elsiette! Huszonnyolc éves koromban én is elvettem volna, de maga nem tudott kilenc évig várni, hálaistennek! Sokat tanultam. Elhatároztam, hogy a negyedik házasságnál kezdem a nősülést. Az első hármat kihagyom. Régmúlt szerelme:

Földes György

SZÁDIK FERENC:

DELÍRIUMBAN

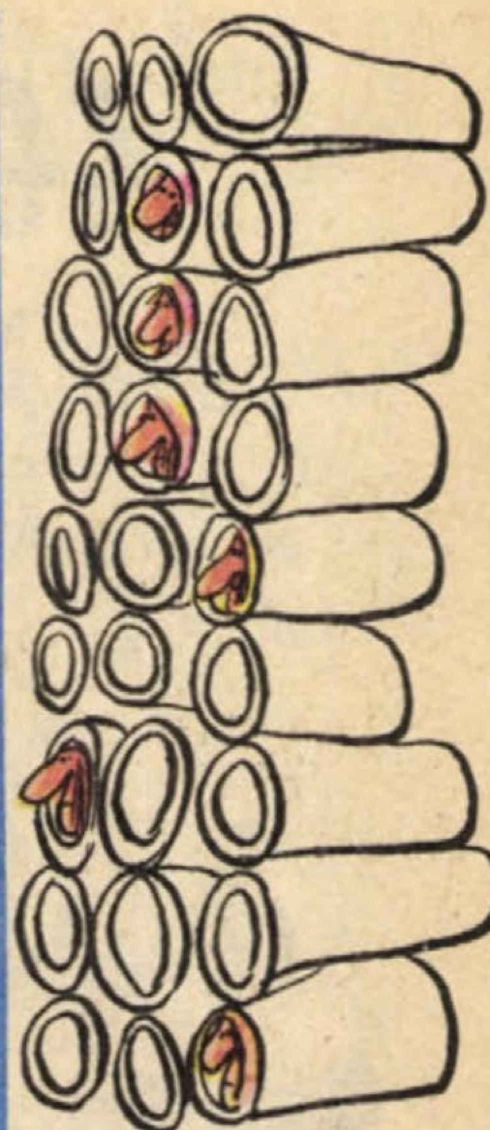
ÚJÉVI MALAC

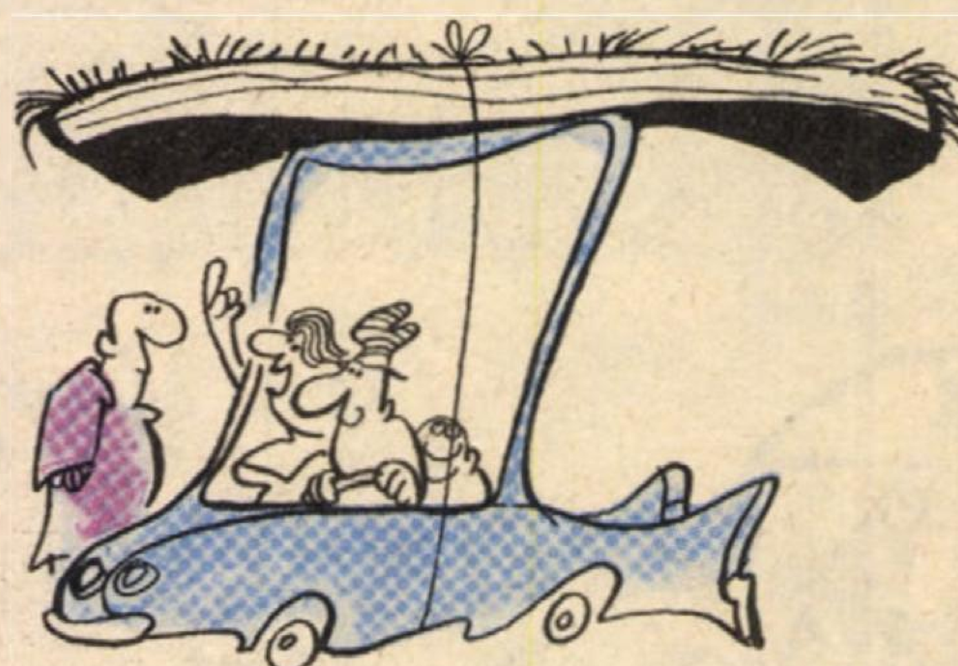

– Tegye fel a fejét, ha magához beszélek!

Felhőkarcoló csőlakóknak.

– O, nekünk semmi gondunk, mindig viszünk magunkkal parkolóhelyet!

Az első ember

A második ember

A harmadik ember

– Asszony, gyere, nézd meg: van a fejemen valami? Ha nincs, mehetek holnap az idegorvoshoz!

PECHES CÍMFESTŐ

LEGNAGYOBB ÁRUHÁ

ESKÜVŐ

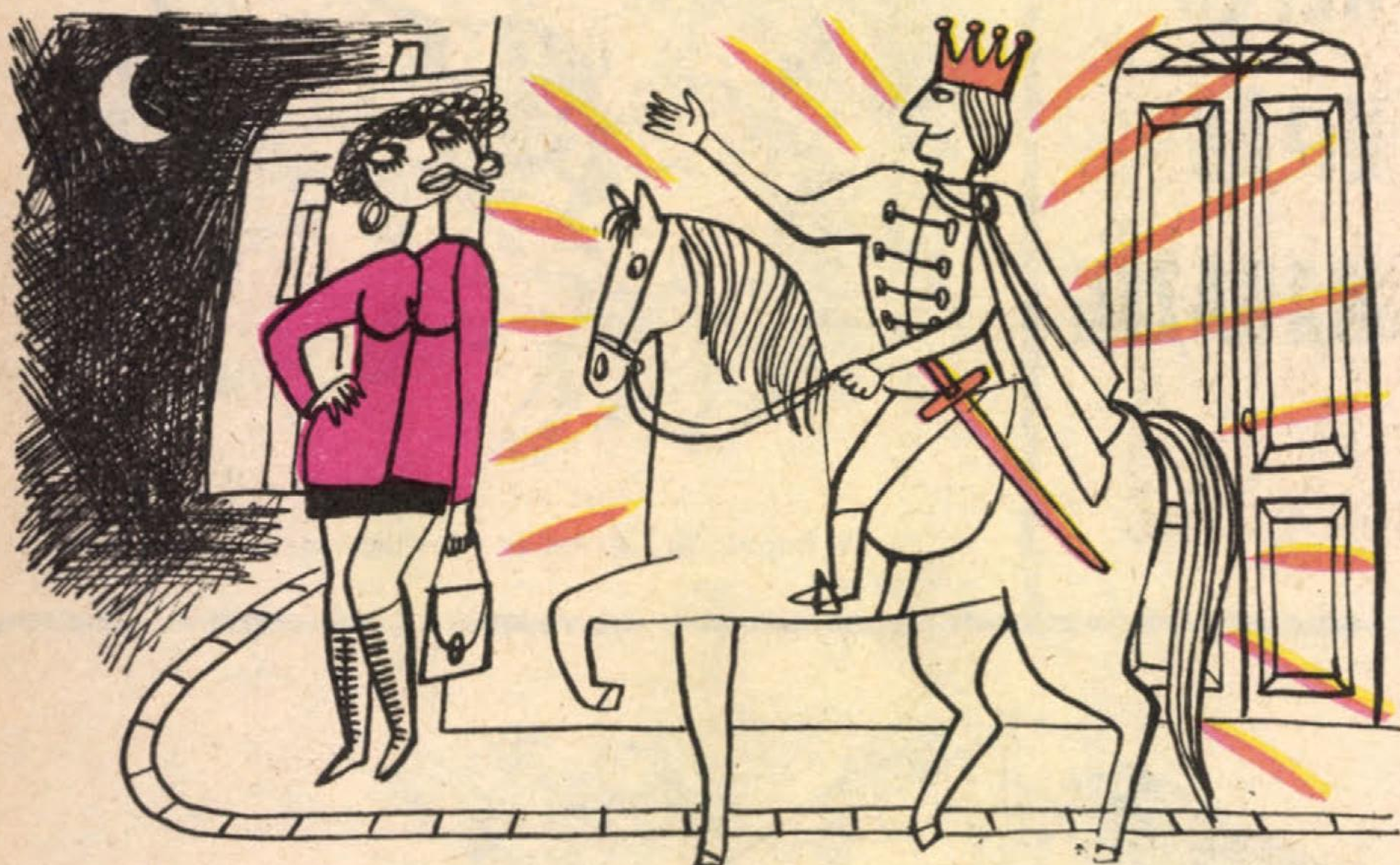

– Szegény kisfiam, különbet érdemelt volna...

VÁRNAI GYÖRGY:

MINDENFÉLE

ILLÚZIÓ

STÍLUS

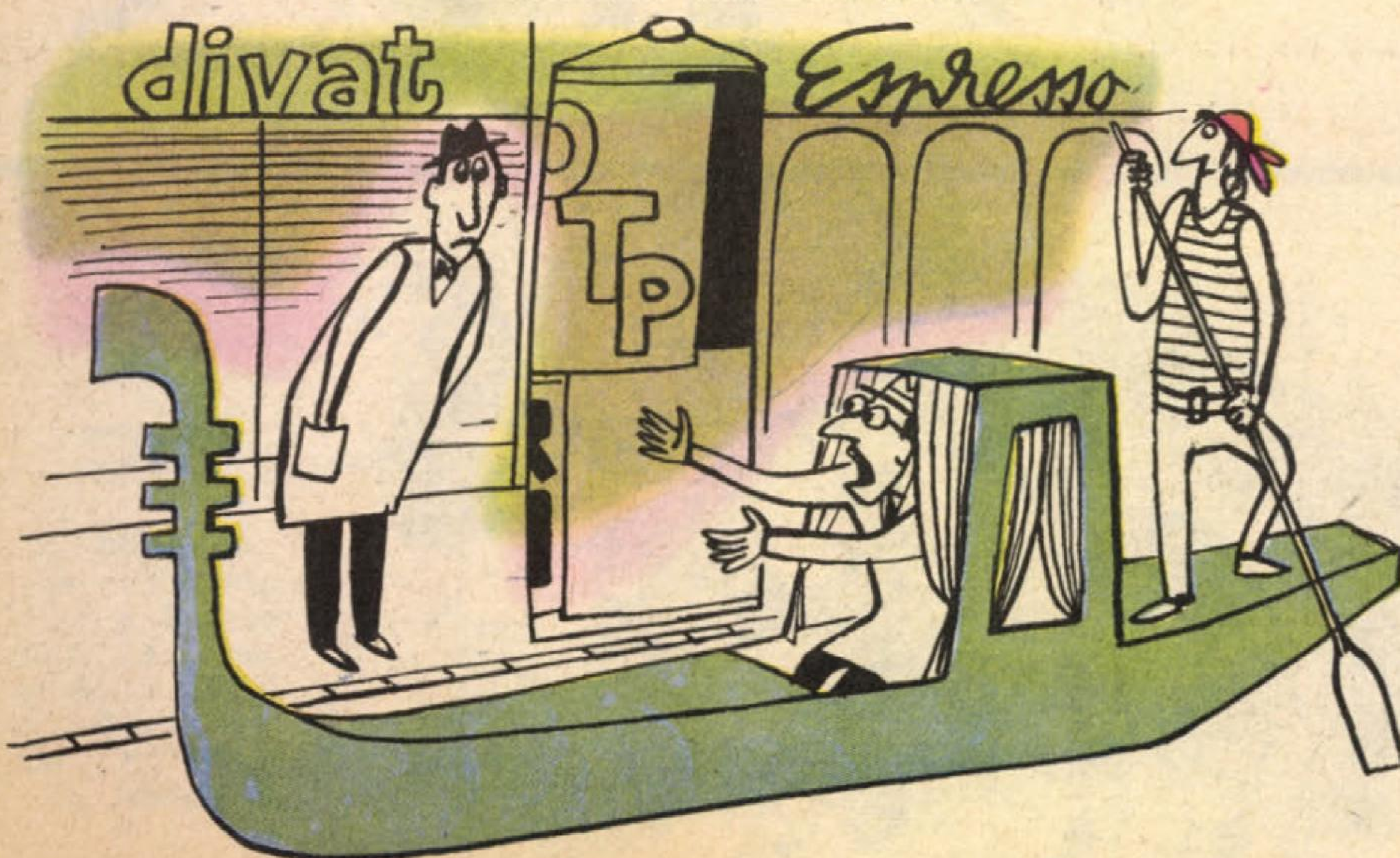

TÁJÉKOZÓDÁS

– Mondja, anyakönyvvezető úr, nem tud ajánlani egy jó albérletet?

MINDENRE VAN MEGOLDÁS

– Mit csináljak, ha egyszer nem kaptam taxit?!

VIZÜGY

Sacramento, 1955. május 8.

Dear Sir!

Én egy ötéves kisfiú vagyok, eztet a levelet is úgy mondom diktafonba, mert egyelőre csak a nagybetűket ismerem, aztat se mind. Szóval most az van, hogy göthös is vagyok, meg mafla is, ami így együtt nem kimondott sikerélmény. A doktor bácsi aztat mondja, hogy úsznom kellene, ami kész marhaság, mert úgy félek a víztől, mint egy nedves tyúk. A mamám erre aztat mondja, hogy ha már nem akarok úszni, legalább egyek sok spenótot, mert az is valami. De én nemcsak a vizet utálom, hanem a spenótot is, de piszkosul ám. Na most a papám aztat mondja, hogy ha se úszás, se spenót, akkor legalább menjek fogorvosnak, mert az göthösen is keres egy kalap pénzt. De ez is marhaság, mert én nemcsak a víztől, meg a spenóttól, hanem a fogorvostól is a frászt kapom. Hát akkor most már sosem lesz ember belőlem? Azért kérdezem eztet magától, mert a nagyapám írtó okos ember és folyton magyaráz, meg gesztikulál és aztat mondja, hogy ő nemcsak okos ember, hanem magyar ember is és a magyar emberek mind írtó okos emberek. Na?

Tisztelettel
Mark Spitz

Budapest, 1955. május 30.

Öcsikém!

Minthogy a fogorvostól én is a frászt kapom, a spenótot meg ostyában sem birom, azt ajánlom maradj mégis az úszásnál. Ami szintén nem egy népünnepély, de a fogorvosnál, meg a spenótnál határozottan jobb és amellett a világ legegyszerűbb dolga. Csak ráfekszel a víz tetejére és gesztikulálsz, mint a kedves nagyapa. Ha ezt elég gyorsan csinálod, még nagy menő is lehet belőled és akkor már az sem tragédia, ha amúgy egy kicsit mafla maradsz. Egyetlen szakmai tanácsot adnék: vizsgáltasd meg magad a doktor bácsival és, ha úgy találja, hogy nem rendelkezel kopoltyúval, akkor sose próbálj a víz alatt levegőt venni. Mindig csak fölötte. Nagypapádnak kérlek add át honfiúi köszöntésemet.

Mexikóváros, 1968. október 27.

Mesterem!

Egy fájdalomtól megtört szívű teenager búcsúzik öntől. Mire ezeket a sorokat olvassa, én már nem leszek az élők sorában. Négy egyéni aranyat akartam nyerni és egyet sem nyertem. Atyáim istene bizonnyal lesújt majd galád edzőimre, akik csak ugatják az úszást. Tragikus végzet: szerettem és megcsalattam, lelkesedtem, s az ebek elé vettettem étkül. Ön nagy ember, bizonyára nem mosolyog könnyűimen, hanem küld egy szál rezedát szegény Mark sírhantjára. Most megyek és végzek magammal. Bár fogalmam sincs hogyan lesz ez, mert az olimpiai bajnoksághoz ugyan túl rosszul úszom, az öngyilkossághoz viszont túl jól és ez is az edzőim lelkén szárad. Boldogok a magyar úszók s önt a túlvilágról is hálám kíséri.

† Mark

Budapest, 1968. november 10.

Kedves Márkus!

Nincs igazad, mert az ezüst is szépen csillog és a magyar edzők ugyan kivétel nélkül nagytudású polihisztorok, mélyen érző virtuózai a nedves szakmának, de azért nálatok is akad egy-két meglehetős szakember. Azonkívül ne felejtsd el, hogy vonuló felhők fölött örökké kék az ég és mindig hajnal előtt a legnagyobb a sötétség. Légy erős Márkus, mert ha megfogadsz egy szakmai tanácsot, még sokra viheted. Sosem kaphatsz ki, ha az utolsó falat valamivel előbb érinted a többieknél. Ezt még senkinek sem árultam el, de nyomorod szíven ütött.

München, 1972. szeptember 11.

Atyám!

A világ tetején táncolok és rózsaszínű felhőkről pufók angyalkák muzsikálnak a fülembe. Szívemet betölti a hála, az ön kegyes jóindulata és zseniális szakértelme nélkül ma is ötéves kis mafla lennék Sacramentóban. Köszönöm, köszönöm, hétszer is köszönöm.

Szuper-Mark

Budapest, 1972. szeptember 20.

Ugyan, ugyan csacsikám. Szóra sem érdemes. Legalább mi magyarok tartsunk össze. Híved:

Peterdi Pál

MIÉRT NEM TALÁLJÁK?

1

Levelem Attila hun király egykori udvari főtáltosához:

„Tisztelt Főtáltos Úr!

Napjainkban ismét nagyon sok embert foglalkoztat a kérdés: hol lehet Attila sírja? Legújabban azt állítják, hogy a Duna medre alatt kell keresni a koporsót, Aquincum körül. Mások a Tisza medrére esküsznek, megint mások mindkét feltételezést vitatják.

Úgy tudom, Ön volt az Attila temetésének megszervezésére alakult bizottság elnöke, önnek pontosan tudnia kell mindent. Mondja már meg, igaz lelkére, valóban hármas koporsóban temették el a hunok nagy királyát? És valóban folyómederbe? Hogyan tudták kezdetleges eszközeikkel a folyót elrekeszteni, míg a medrében a sírt megásták? Kíváncsian várom válaszát, mert szeretném már megtudni, mi a titok nyitja, miért nem találják Attila sírját?”

2

A főtáltos válasza:

„Tisztelt Radványi Barna! Voltaképpen nem is volna szabad válaszolnom a kérdéseire, mert ezáltal szigorú államtitkokat fecsegek ki. Mégis megírok mindent őszintén, mert bízom diszkréciójában, hogy soha, senkinek nem fogja elárulni, amit tőlem megtudott.

Attilát, ősi szokásaink szerint, pompás kunhalomba, azaz kurgánba akartuk eltemetni az Alföld közepén. A kurgán azonban nem készült el határidőre, mert csupán egy öreg szarmata rabszolga matatott az építkezésen. A mi korunkban ugyanis nagyon nagy volt a munkaerőhiány. (Nem tudom, önök ismerik-e ezt a fogalmat?) Az alacsony bérek miatt az emberek nem szívesen jöttek el dolgozni a király műhelyeibe. Inkább elmentek a kabaréba. Mármint a kabar kisiparosok műhelyeibe. De nemcsak a kurgán nem készült el időben, hanem a hozzá vezető út sem, amelynek az építését vandál vállalkozókra bíztuk. Két év alatt az útépítés semmit sem haladt, mindösszesen annyit értünk el, hogy a fákat mindenütt kivágták a vandálok.

Az Alföldet így csak terelőúton lehetett megközelíteni: Dévénynél ki, Vereckénél vissza. Még örültünk is neki, jól jött ez a kis időveszteség, gondoltuk, addig csak befejezik a kurgánt. Elindultunk hát a temetési menettel a Dunántúlra. A balatoni országúton akartunk végigmenni. Gondolom, az mostanában egy csöndes, kihalt tájék. A mi korunkban viszont nagy népvándorlás folyt ott, szüntelenül áramlottak rajta a barbár tömegek, a longobárdok, a gepidák, a nyugati gótok, legújabb típusú szekereikkel. Mi is belekeveredtünk a barbár áramlatba, és menetünk szétszóródott. Ehhez hozzájárult a nagy fegyelmezetlenség is, az embereim szétszéledtek, ki leszaladt a Balatonba megmártózni, ki pedig a menetet követő tatár markotányosnőkkel mulatozott. Én az adminisztrációval voltam elfoglalva: sürgős kimutatást kellett készítenem az udvar részére arról, hogy mennyi bükkönymagot fogyasztanak el a lovaink napjában. Három hónapba tellett, míg sikerült megint összeterelnem a menetet. Gyorsan leltárt csináltam, s kiderült, hogy négy szekerünk hiányzik, köztük az is, amelyiken Attila koporsója volt. Azt, sajnos, magával sodorta a népvándorlás áradata, s bizonyára ott felejtette Európa valamelyik nagy pusztaságán, ahol a nap égeti, a hold süti, az éjszaka betakarja.

Ezért mondtam mindenkinek, hogy napsugárba, holdsugárba és fekete éjszakába temettük Attilát. Én az igazat mondtam, de — jó hun szokás szerint — azt senki sem akarta elhinni, minden áron valami jelképes értelmet keresgéltek a szavaim mögött.

A másik variáció, a folyómederbe temetésről, későbbi eredetű. Azt csupán azért találtuk ki, hogy azoknak, akik Attila sírját keresik, azt mondhassuk: Menjenek a víz alá!

Végül most már engedjen meg nekem egy kérdést: miért izgatja magukat annyira ez a probléma? Igazán nem hiányzik maguknak már más, éppen csak az Attila sírja?”

* * *

Most aztán nagy gondban vagyok. Tessék mondani, mit válaszoljak a Főtáltos kérdésére?

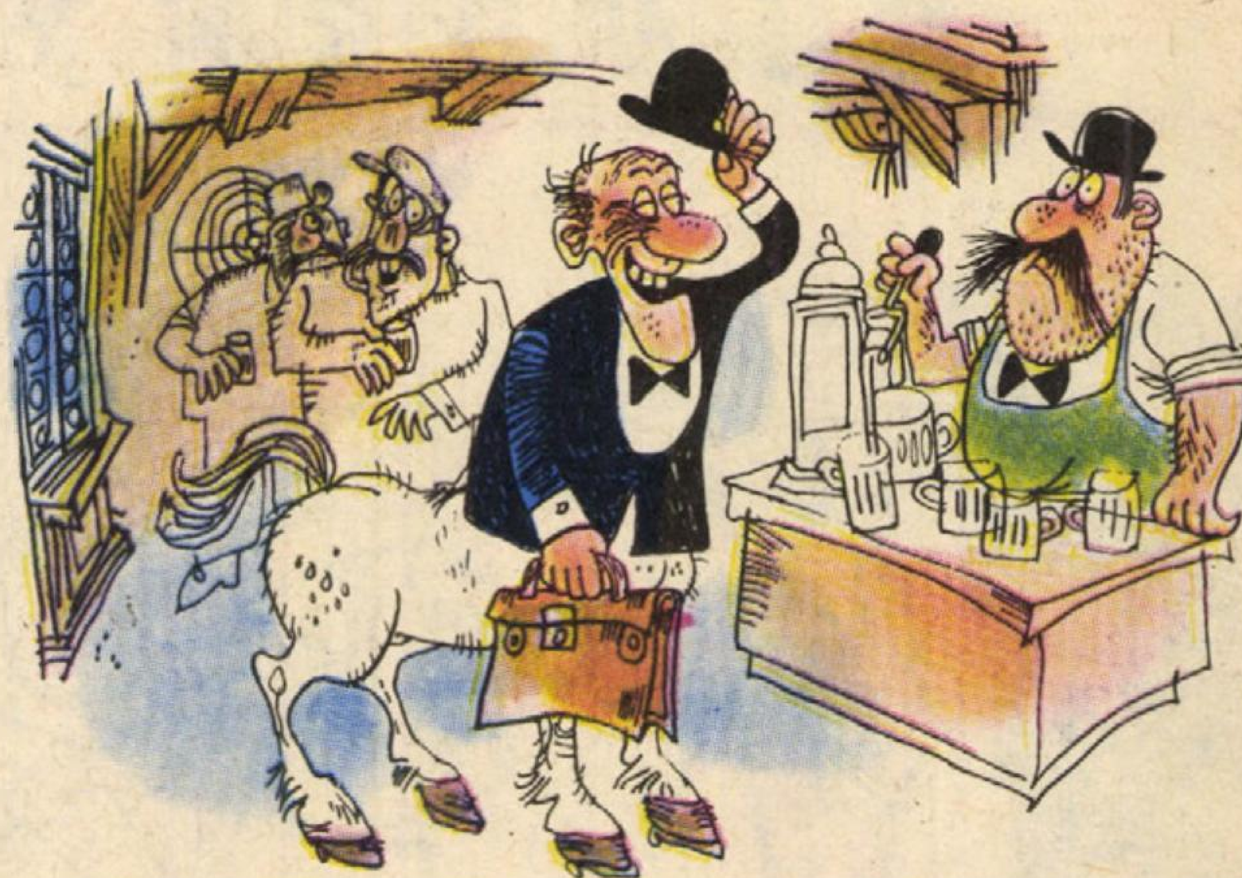
Radványi Barna

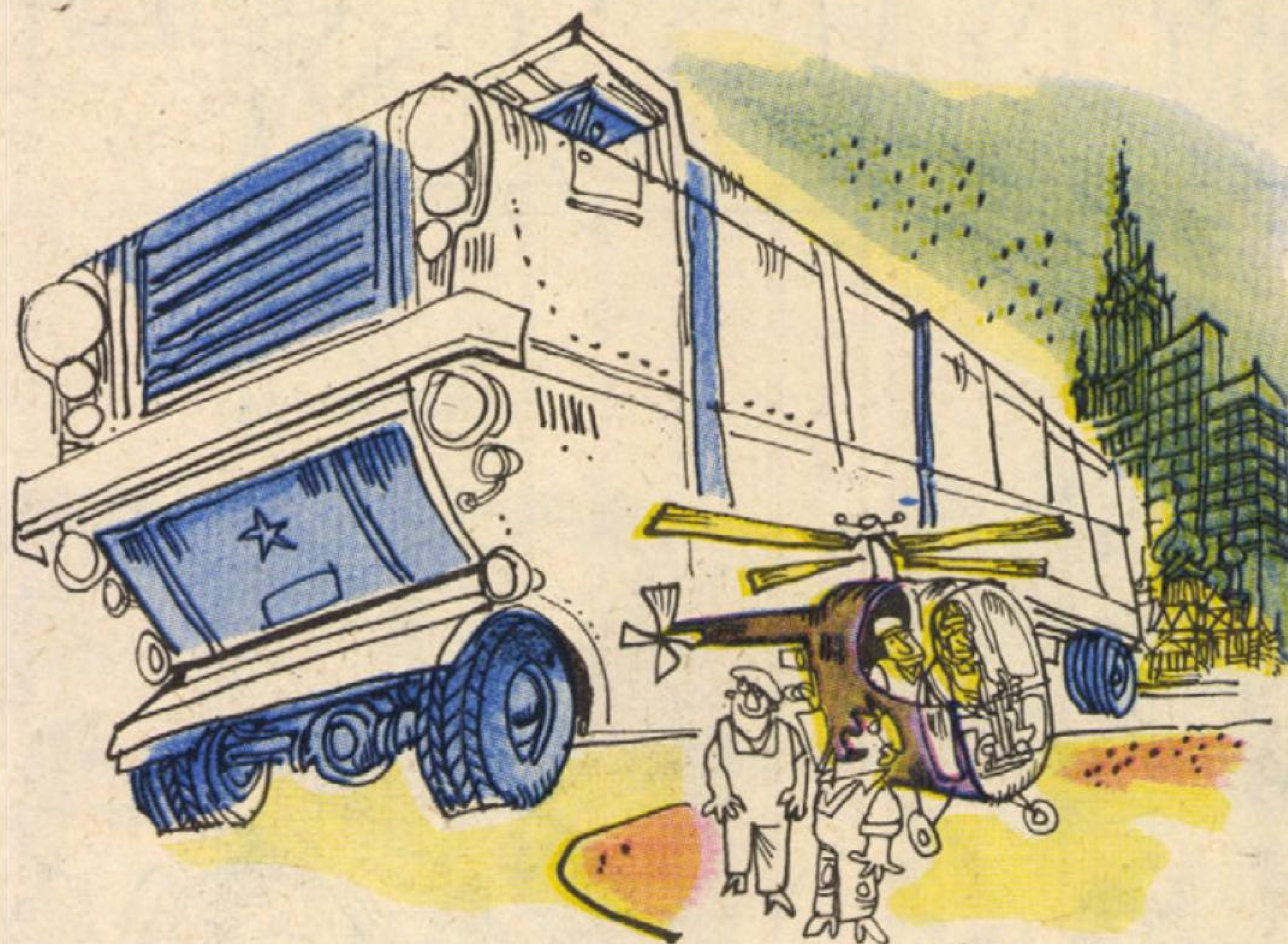
ENDRŐDI ISTVÁN:

KÉPES VILÁG-MAGAZIN

ANGLIA

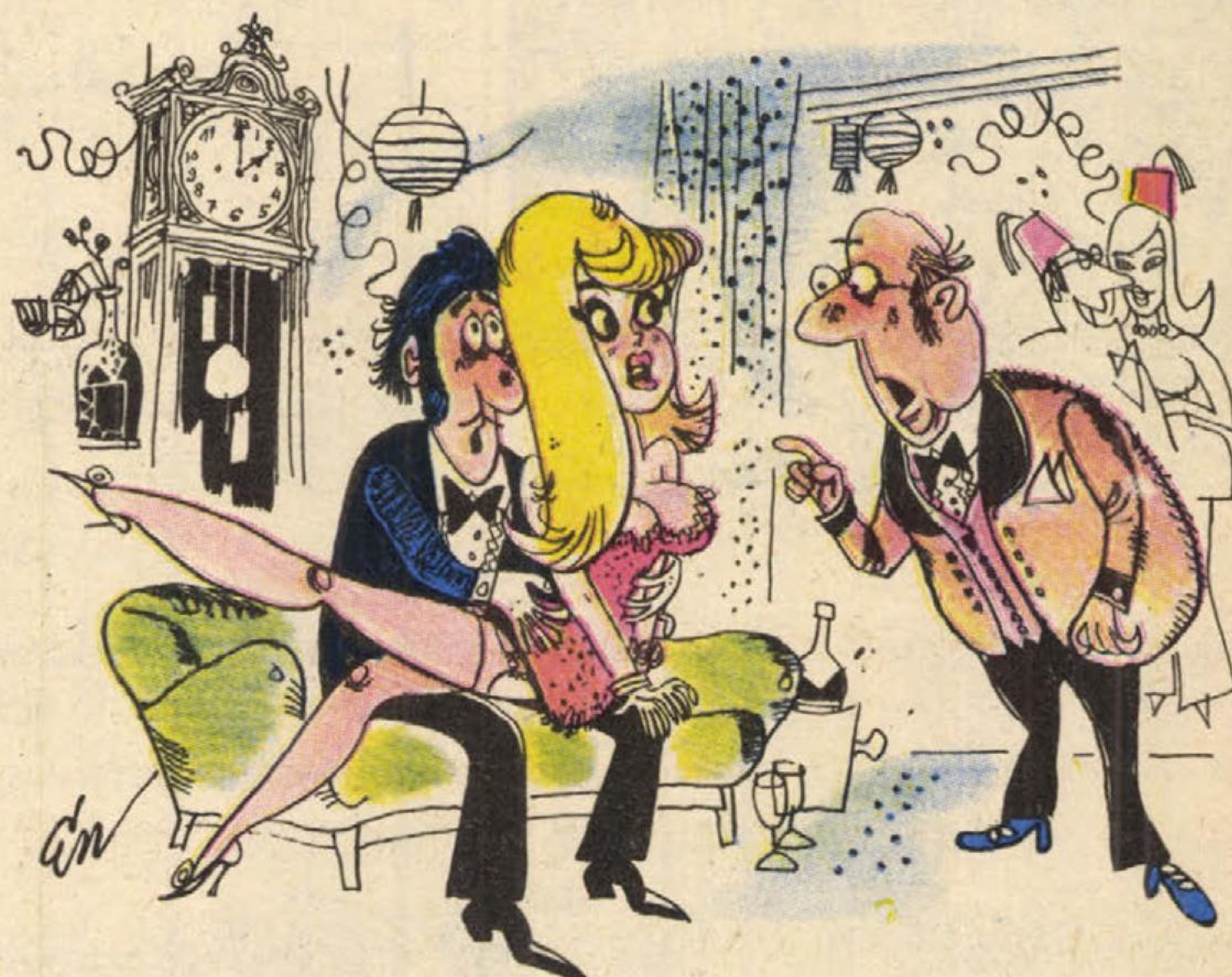

– Jó napot, sir! A Fehér Ló whisky-gyár új ügynöke vagyok.

SZOVJETUNIÓ

– Az új teherautónkba ezzel a helikopterrel kell felszállni a vezetőülésbe!...

AMERIKA

– Azt ígérted, hogy éjfél után új életet kezdel!
– De hogy kivel, arról nem volt szó!

MAGYARORSZÁG

– Hiába fonom itthon kolbászból a kerítést, a fiam mégis a városban dolgozik, mert ott van pinceklub!...

VASVÁRI ANNA:

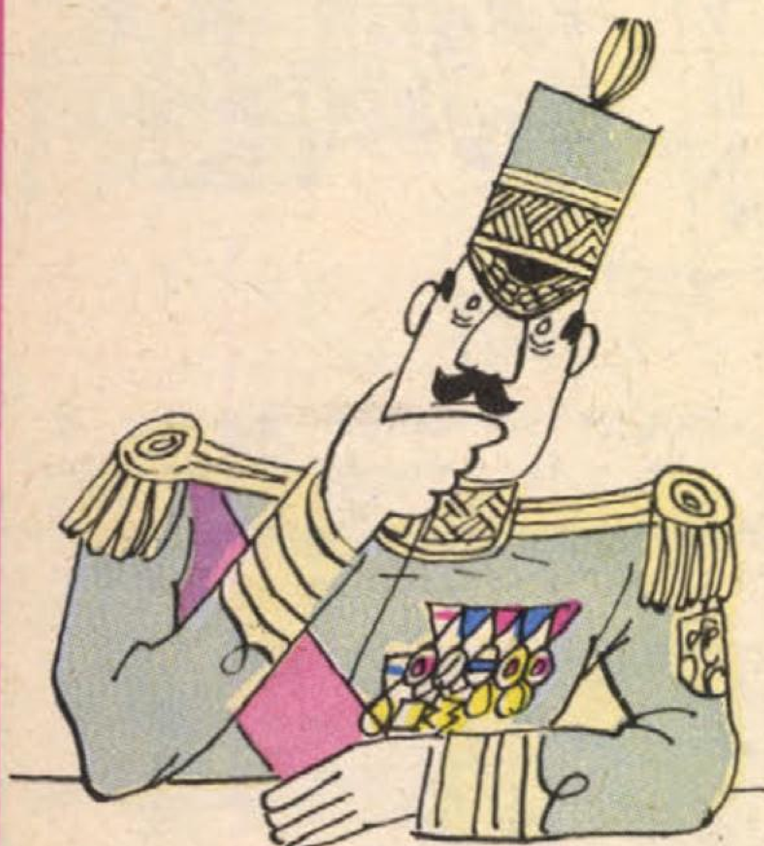
FURCSA DOLGOK

LAZÍTÁS

– Sajnáljuk, hölgyeim és uraim, de ma nincs kedvünk koncertezni.

VÉRBELI KATONA

A békeévek duplán számítanak.

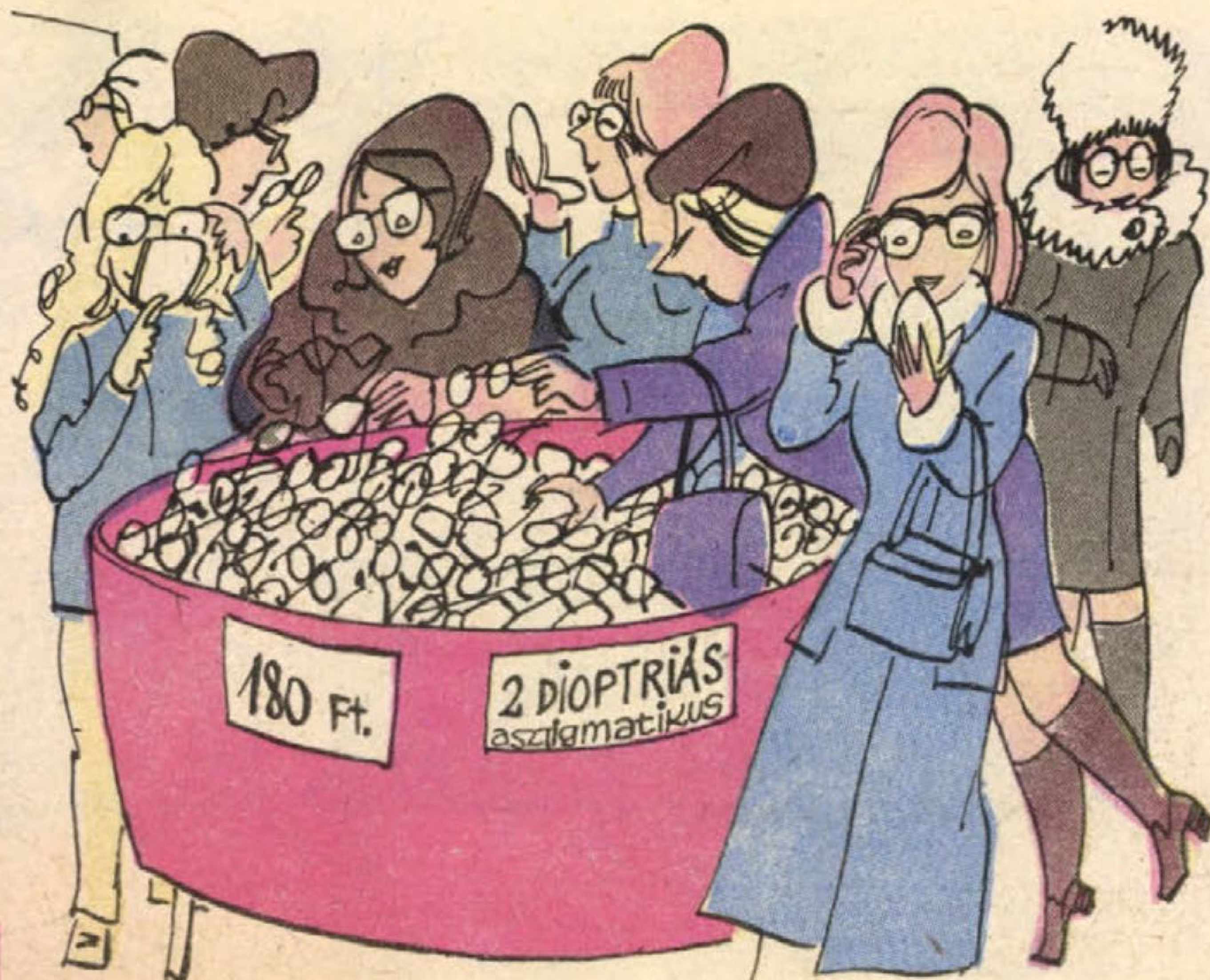
ESZTERHÁZY-KOCKÁS A DIVAT

ELŐRE A ZÖLDSÉG-TERMESZ-TÉSÉRT!

SZEMÜVEG-BOUTIQUE

Dokumentum a szerelemről

Kéziratgyűjteményből (védett anyag!) adom közre az alábbi levelezést.

Trommeltrom Gáspár úrnak

Budapest XXVI., Bödön köz 5.

Tisztelt uram! Ama szolidaritás alapján, mely a férfiakat, pusztán azonos nemük folytán — tekintet nélkül egyéb jellegű kapcsolataikra éppen úgy, mint azok teljes hiányára — össze kell, hogy kösse, ezennel közlöm önnel, hogy hűségesnek hitt felesége, oly sokak közkedvelt Borbálája, megcsalja önt. Jól tudom, hogy e száraz és tárgyilagos sorok mélyen megrendítik önt, ám az igazságot tudnia kell, hogy elbánhasson a kígyóval, akit hosszú évek óta a kebelén melegít.

Tisztelettel:
Hagymáz Bertalan,
Bp. XXI., Kémény tér 7.

Hagymáz Bertalan úrnak

Budapest XXI., Kémény tér 7.

Tisztelt uram! Levelét, melyben szeretett hitvesem hűtlenségéről értesít, ezennel nyugtázom. Bár nem vitatom a jószándékot, mely a tollat a kezébe adta, biztosíthatom afelől, hogy értesülései tévedésen, vagy félreértésen alapulnak. Imádott Borbálám viszontszeret, ezt hangsúlyozni a nap minden szakában mély meggyőződéssel szokta s már pusztán ez a tény is kizárja, hogy az ön információi helytállók legyenek. Nem mulaszthatom el, hogy a tájékoztatásom érdekében kifejtett fáradozásáért köszönetet mondjak s vagyok

tisztelő híve:
Trommeltrom Gáspár.
Bp. XXVI. Bödön köz 5.

Trommeltrom Gáspár úrnak

Budapest XXVI., Bödön köz 5.

Kedves uram! Sajnálattal értesültem leveléből arról, hogy szeretett Borbálájának hazug és olcsó közhelyeit komolyan veszi. Sem korom, sem társadalmi pozícióm, de még anyagi helyzetem sem jogosít fel arra, hogy önt a csalfa nők természetéről kioktassam. Mégis, immáron egyéni reputációm érdekében. kénytelen vagyok tudatni önnel, hogy értesüléseim annál is kevésbé lehetnek tévesek. mivelhogy szeretett hitvese önt énvelem csalja meg, s etekintetben személyes tapasztalataim, sőt, hogy úgy mondjam. élményeim nem tűrnek ellentmondást.

Tisztelettel:
Hagymáz Bertalan,
Bp. XXI., Kémény tér 7.

Hagymáz Bertalan úrnak

Budapest XXI., Kémény tér 7.

Tisztelt barátom! Bár személyesen nincs szerencsém ismerhetni önt, szavainak hitelében nem óhajtok kételkedni. Eme lojális álláspontom ellenére is meg kell kérnem, hogy állításait tényszerű adatokkal alátámasztani szíveskedjék, mert ezeknek hiányában a megfelelő konzekvenciákat levonni nem tudom és nem is áll jogomban. Fenti értelemben kérem sürgős válaszát és maradok változatlan

nagyrabecsüléssel:
Trommeltrom Gáspár
Bp. XXVI., Bödön köz 5.

Trommeltrom Gáspár úrnak

Budapest XXVI., Bödön köz 5.

Uram! A levelében hozzám intézett kérését teljességgel indokoltnak tartom. Ennek megfelelően van szerencsém értesíteni önt arról, hogy kedves felesége, Borbála, legutóbb tegnapelőtt, vagyis kedden délután 5 és 7 óra között tartózkodott nálam, a levelemben már többször említett célzattal. Számoltassa el őt erről a teljes kétórányi időről s meglepődve fogja tapasztalni, hogy hogy a nők — ha hazudniok kell — milyen leleményesek. P. S.: Hitvese állításait természetesen ellenőrizze!

Tisztelettel:
Hagymáz Bertalan
Bp. XXI., Kémény tér 7.

Hagymáz Bertalan úrnak

Budapest XXI., Kémény tér 7.

Tisztelt uram! Értesítenem kell önt arról, hogy szeretett hitvesem, Borbála, az ön által említett időpontban velem együtt itthon volt. Fél hétig Chopin-etűdöket zongorázott, majd a konyhában vacsorát készített s otthonunkat másnap reggelig sem hagyta el. Ismételten megköszönve jó szándékú leveleit,

szeretettel üdvözli:
Trommeltrom Gáspár
Bp. XXVI., Bödön köz 5.

Drága Boriskám!

Fuldokolva abban az örvényben, melyet számomra az irántad érzett szenvedélyes szerelem jelent, szakítani akartam veled; már csak azért is, mert így reméltem megszabadulni ama lelkifurdalástól, melyet derék férjed iránt éreztem. Ennek folytán tudtam meg, hogy igazat mondtál, amikor azt hajtogattad, hogy meg tudod magad osztani kettőnk között. Boriskám, most már látom, hogy szerelmed végtelen. Várlak a szokott helyen. *Berci.*

(t.)

CÍMZETT: A TÖRTÉNELEM

2073-ban a történészkongresszuson bombaként fog robbanni a bejelentés, hogy egy óbudai bérház lichthofjának kibontásakor megtalálták alulírott titkos diplomáciai levelezéseit.

Íme, újabb bizonyíték ama tétel igazára, hogy nem a nagy emberek, hanem a kicsik csinálják a történelmet. Azt azonban kevesen sejtik, hogy az utca embere nem csupán gyűléseken hallathatja a hangját, hanem közvetlenül is döntően befolyásolhatja az események menetét.

Márpedig az én esetemben erről lesz szó! Anélkül, hogy le akarnám becsülni a nagy emberek és hatalmak szerepét, meg kell jegyeznem, hogy szerény erőmhöz képest magam is hozzájárultam némely konfliktus megoldásához.

Bizonyára némi meglepetést fog kelteni például, amikor előkerül Kennedy elnökkel folytatott levelezésem. A boldogult elnöknek három postai levelezőlapon is tudomására hoztam, hogy a kubai válság mély nyugtalansággal tölt el engem, és amennyiben a blokádot a lehető legrövidebb időn belül meg nem szünteti, kénytelen leszek levonni a legmesszebbmenő következtetéseket. Levelem mély hatást gyakorolt a Fehér Ház lakójára, ugyanis a kubai válság megoldódott.

Sok időmet és portóköltségemet vette igénybe a rendkívül bonyolult ciprusi kérdést. A görög és török közösség vezetőihez görög és török nyelven írott üzeneteimben hangsúlyoztam, hogy amennyiben nem lépnek a megbékélés útjára, nem vagyok hajlandó látogatást tenni Cipruson. Ezt az ígéretemet be is váltottam, annak ellenére, hogy a ciprusi helyzet némileg javult.

Az India és Pakisztán között kitört konfliktus idején közöltem Jahja Khánnal és Bahadur Sasztrival, hogy amennyiben mindkét fél úgy óhajtja, kész vagyok közvetíteni közöttük. A két politikust ajánlatom arra a belátásra bírta, hogy javaslatomat elfogadják, s csupán azért kérték fel a lebonyolításra Koszigin miniszterelnököt, nehogy én abba a látszatba keveredjek, hogy európai létemre Ázsia sorsába bele akarok szólni.

Nem volt könnyű dolgom a biafrai kérdéssel. Abban az időben ugyanis leltároztak a sarki Ápiszban és be kellett villamosoznom levélpapírért a városba. Erőfeszítéseim azonban nem voltak hiábavalók, a lázadók vezére levelemet elolvasva, megértette, hogy elvesztette a világ közvéleményének támogatását és letette a fegyvert a központi csapatok előtt, akiket viszont határozottan figyelmeztettem, hogy amennyiben nem tanúsítanak nagylelkűséget a legyőzöttek iránt, megvonom tőlük további támogatásomat.

A jövendő történészeit titkos levelezésem napvilágra kerülése bizonyára súlyos problémák elé állítja, kénytelenek lesznek munkabizottságokat alakítani a részletek tanulmányozására. („Leveleim a Pentagonhoz"-szekció, Összes képeslapjaim hatása az európai biztonságra"-szekció stb.)

A legnagyobb fejtörést azonban alighanem az a néhány levél okozza majd nekik, amelyet diplomáciai postám közé keveredve fognak megtalálni. Ezekből a levelekből ugyanis — amelyeket a kerületi házkezelőséghez a leszakadt redőny megjavítása, az elektromos művekhez a villanyóra átszerelése és a kerületi pénzügyi osztályhoz lakbérpótlék alóli mentesítés tárgyában intéztem — a teljes reménytelenség hangja árad feléjük.

A rólam készülő monográfia kénytelen lesz megállapítani: ellentmondásos egyéniség volt: játszi könnyedséggel rendbe tette a világ nagy ügyeit, a kis dolgokba beletört a bicskája.

Novobáczky Sándor

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

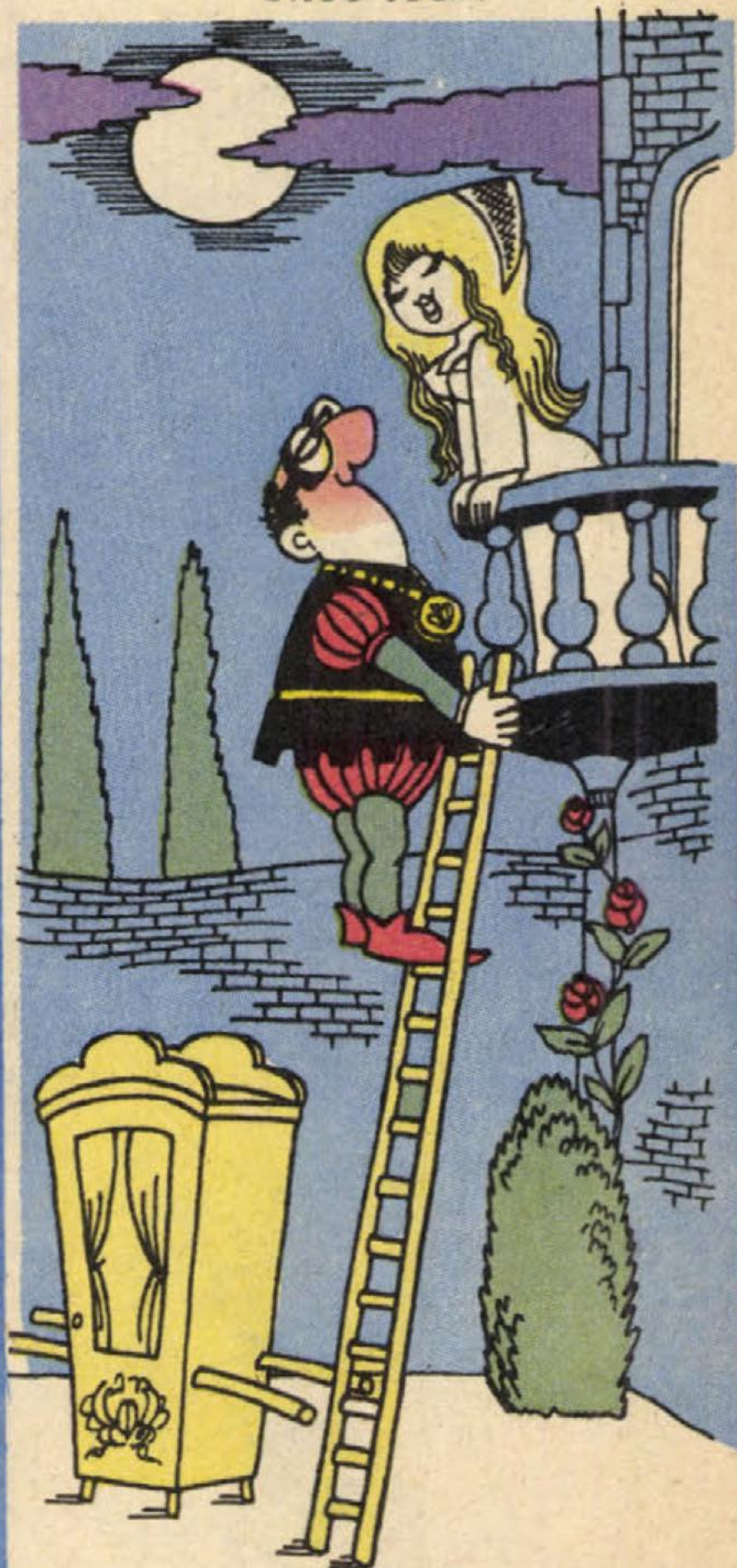
egy férfi és egy nő

HŰSÉGES FÉRFI

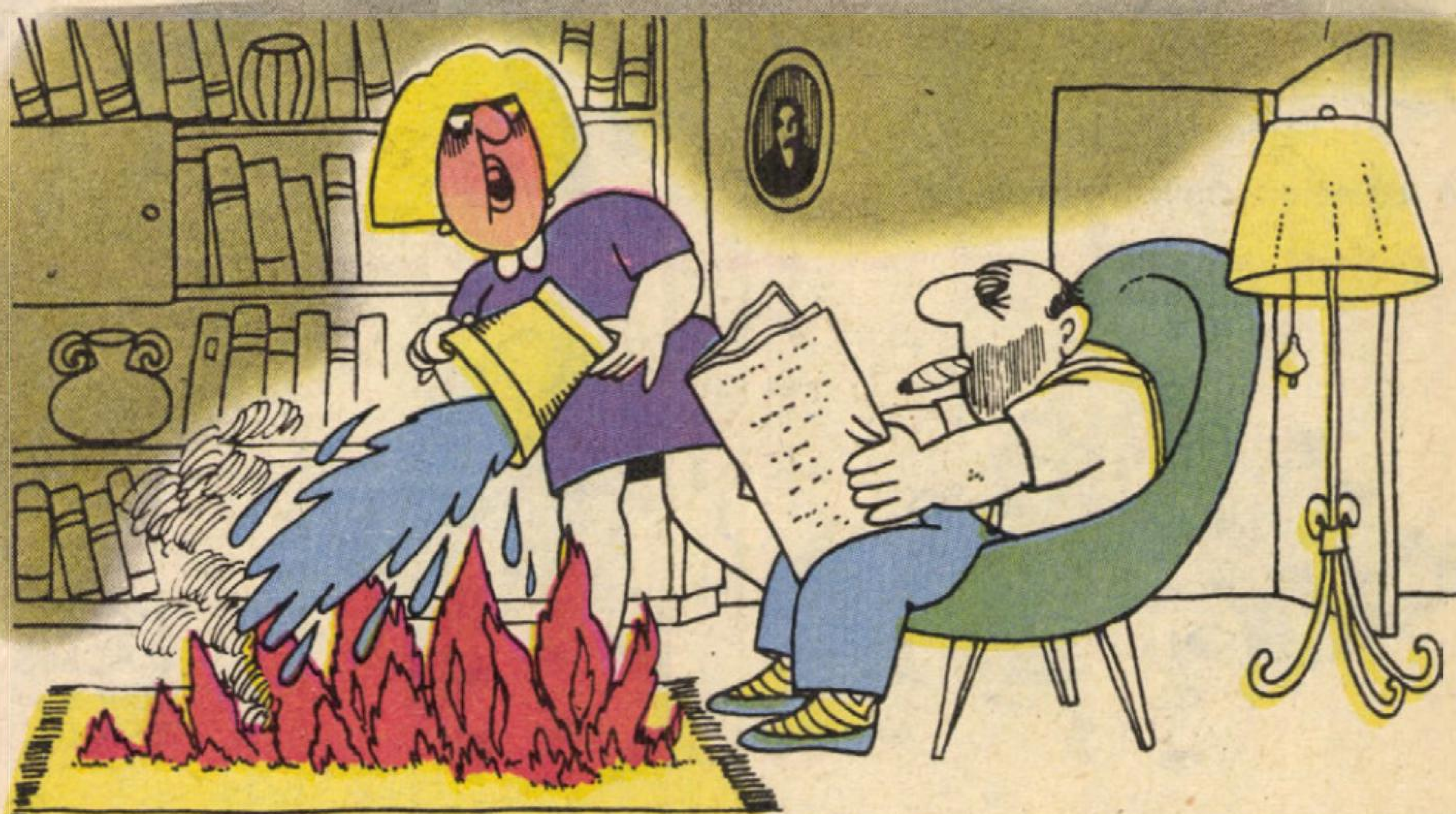
– Állandóan azt hajtogatja: vajon mit csinál most a felesége! Nem beszélhetnénk valami másról?

OKOS JÚLIA

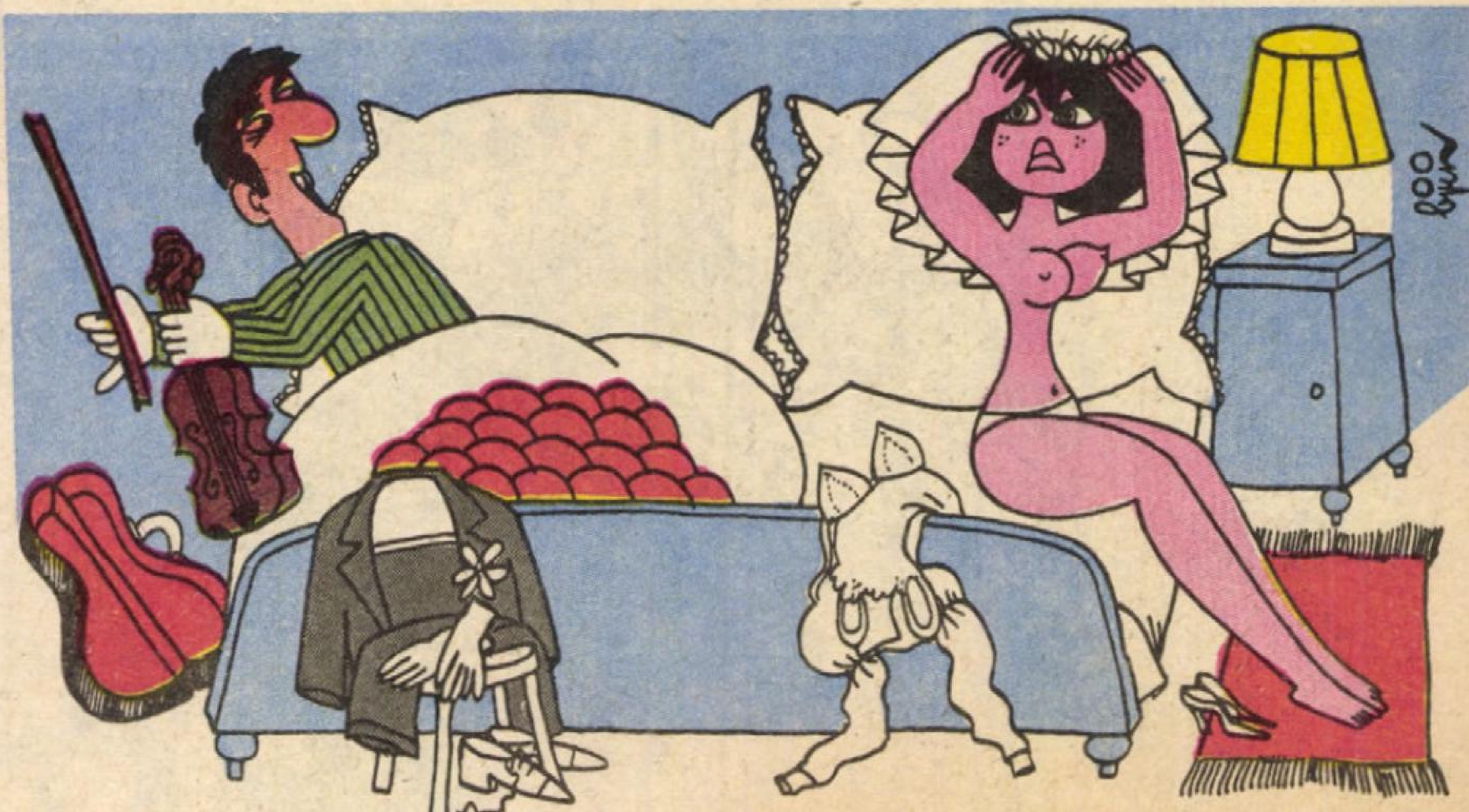
– Sohasem vonzódtam azokhoz a tejfeles szájú, hebehurgya Rómeókhoz

SLAMPOS FÉRJ

– Mondd, fiacskám, letörne a kezed, ha egyszer a hamutartóba dobnád az égő gyufaszálat?! ...

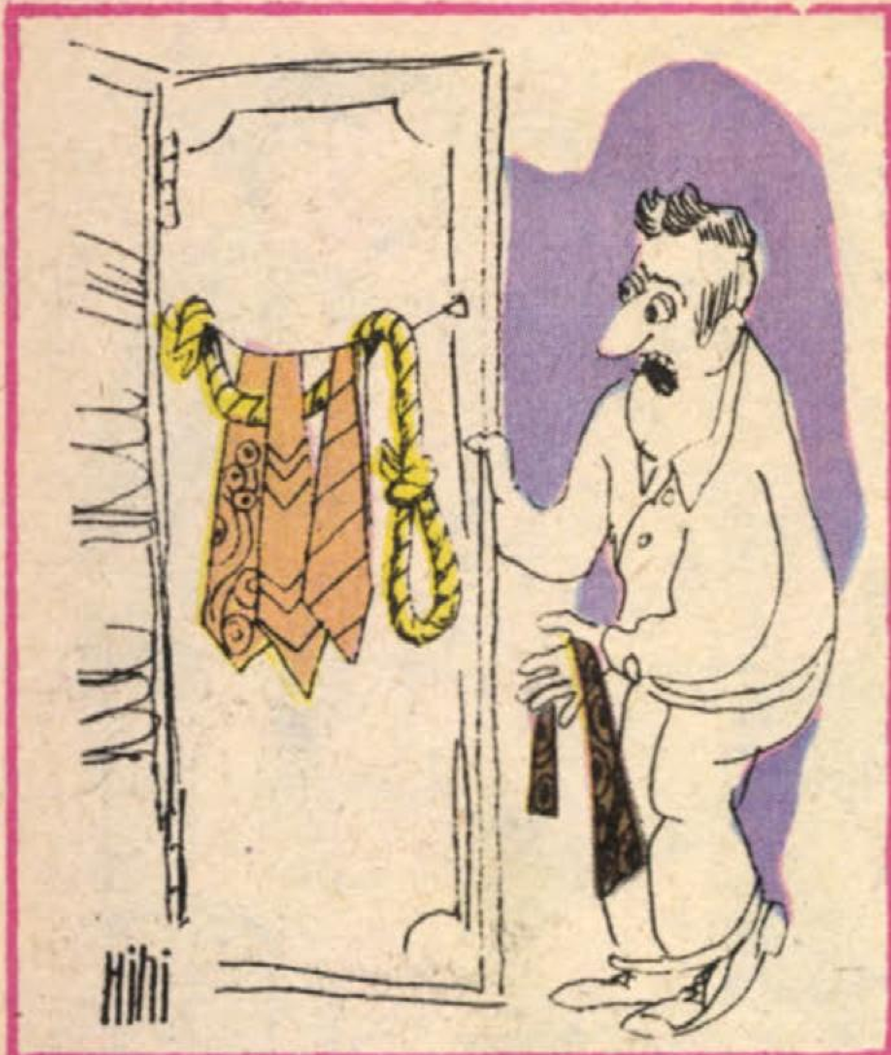
BIZALMAS PILLANAT

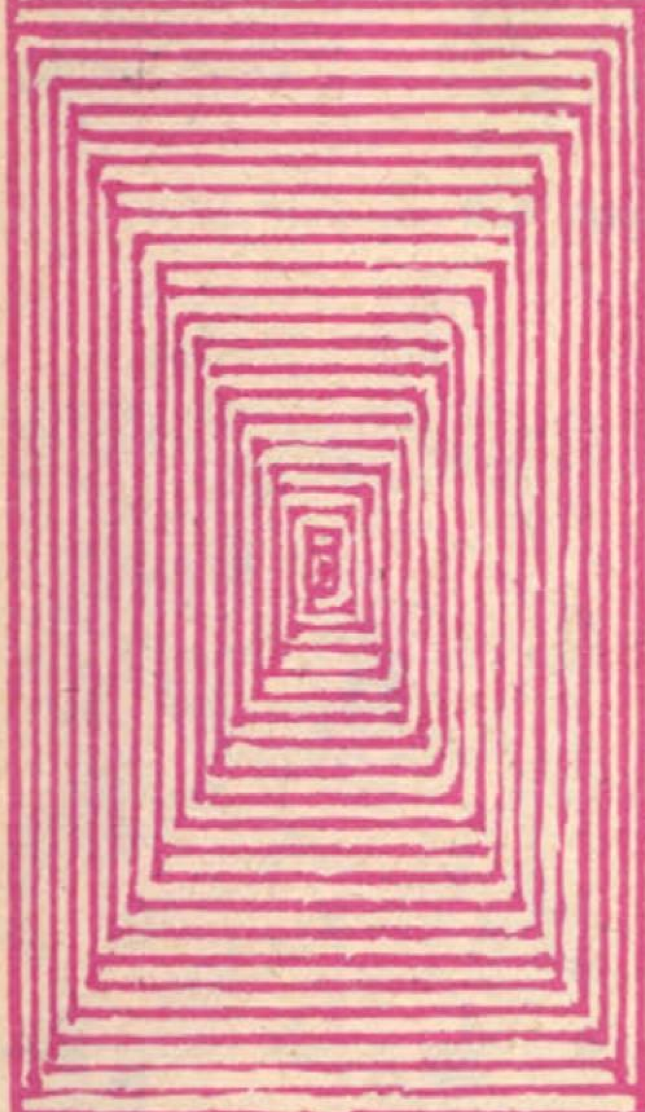

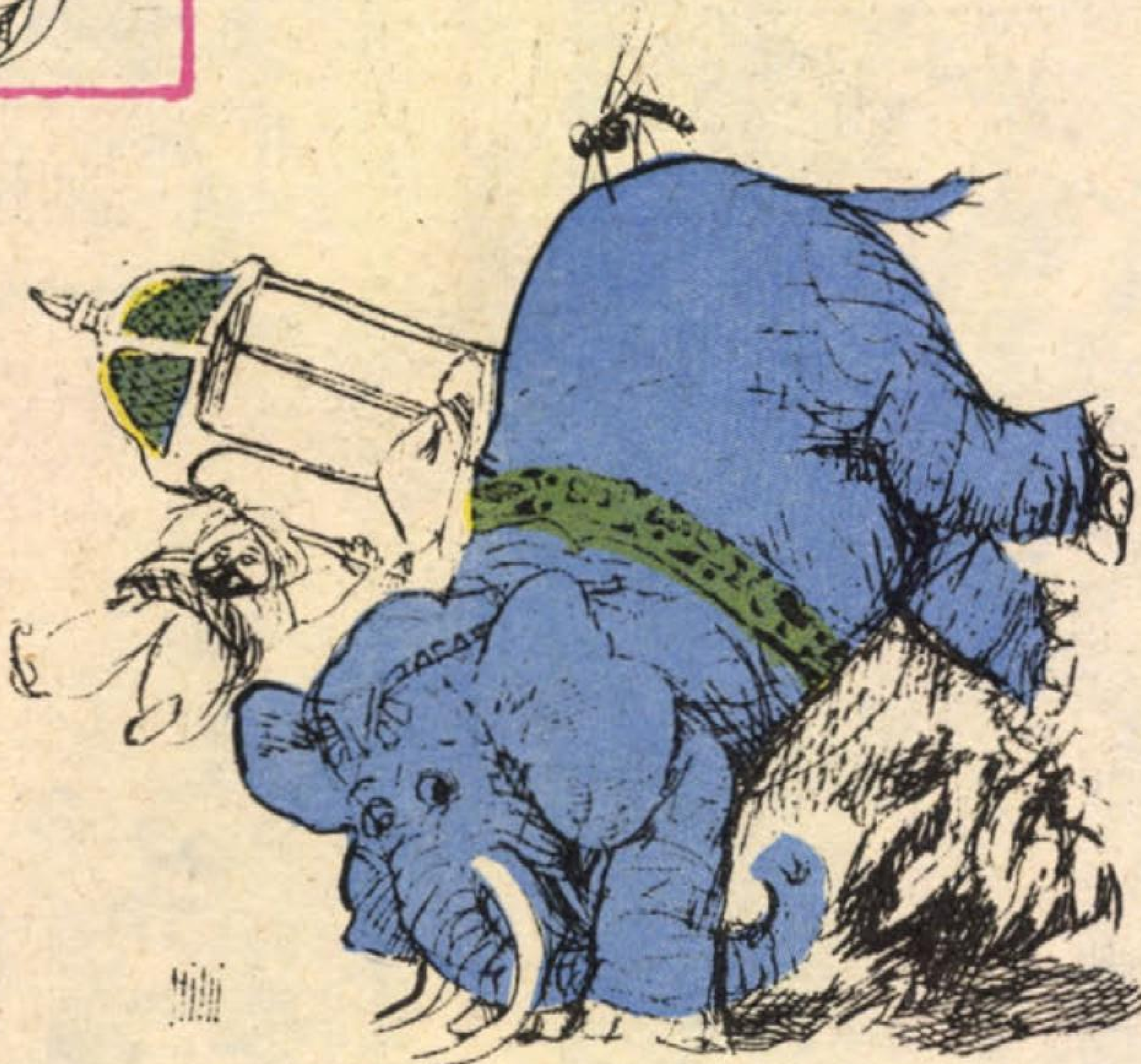
– Szívecském, most, hogy kettesben maradtunk, be kell vallanom egy szenvedélyemet ...

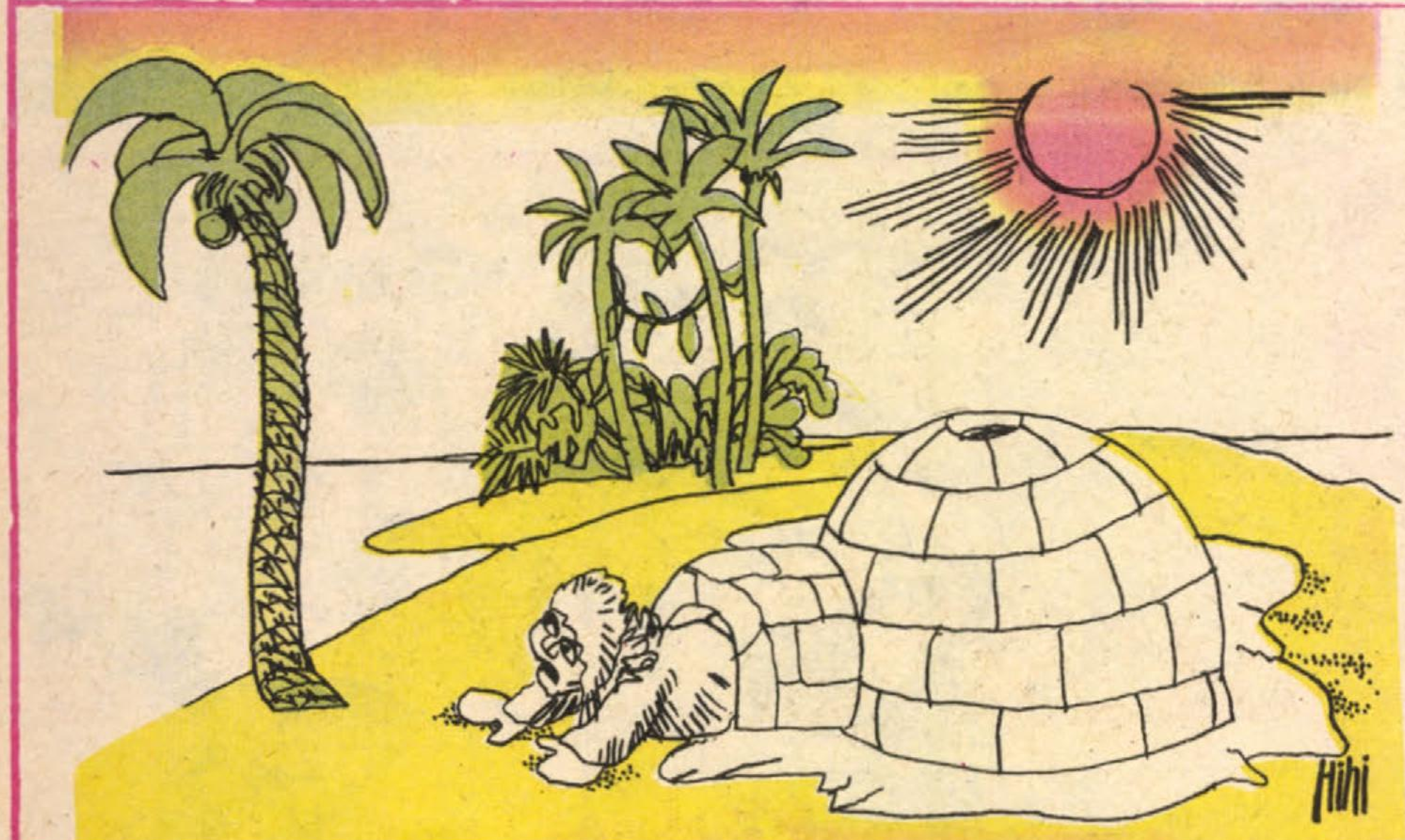
HEGEDŰS ISTVÁN:

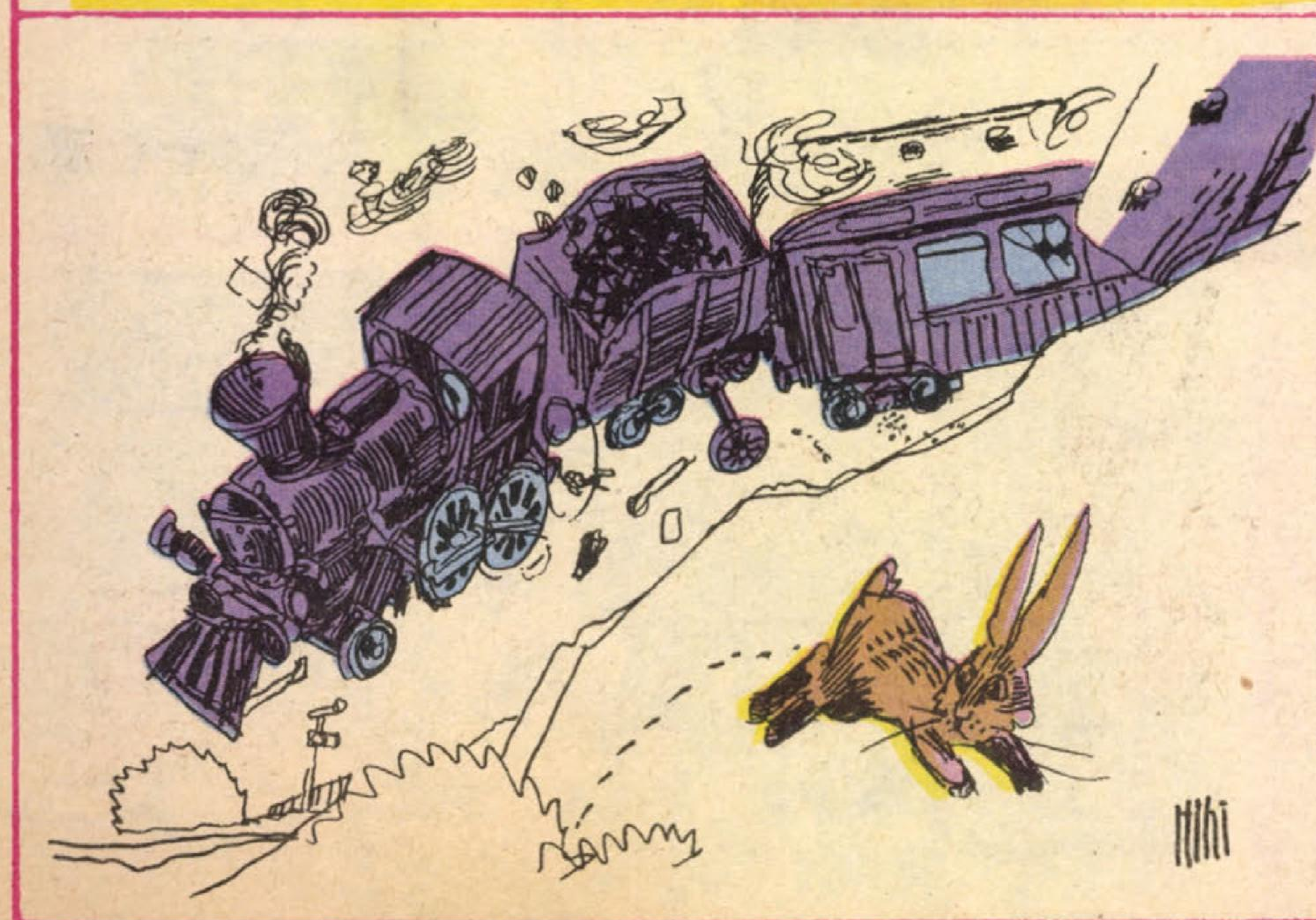
Csak egy kis ijedség...

ÉLETUTAM

Levéltáramban, melyet titkosan kezelek és a spájzban, egy uborkásüvegben tárolok, számos érdekes, kortörténeti dokumentumot őrzök. A leveleket témakörönként csoportosítottam, és az alábbiakban közreadom az egyes témakörök legszebb darabjait.

SZÜLETÉS

„Kedves asszonyom! Aggodalma alaptalan. Akit Ön hazavitt, az valóban az ön kedves leánya, akihez csak gratulálni tudok. X. Y. Hat. eng. bába."

(A fenti levelet anyám kapta születésem után egy héttel.)

ELSŐ SZERELEM

„Tisztelt Feri! Tud meg, hogy azér mer az óvóhejbe együtt aludtunk, mer kevés a hej, az nem jelenti aztat, hogy én a te feleséged leszek, mer te tavaj is megbuktál a másodikban hejesírásból és anyu is megmonta, hogy belőled nem lessz sohase semi és nemvaló vagy hozám. És a teniszlabdámat is ad visza, mer megmondlak! Milió-szor csokol, a te sirig hűséges Jutkád"

PÁLYAKEZDŐ ÉVEK

„T. Cím. Beküldött verse, novellája, regénye, (nem kívánt rész törlendő) nem üti meg a mértéket, bár van benne valami. Ajánljuk, hogy olvassa szorgalmasan a) Petőfit, b) Zolát, c) Akárkit, (nem kívánt törlendő) ez sokat segíthet fejlődésében és addig sem ír. További munkájához sok sikert kíván: X. Y. szerkesztő."

(Ebből a levélből többszáz példány van birtokomban.)

ELSŐ SIKEREK

„Drágám! Megkaptam hozzám írott szerelmes versedet, mely nagy örömet okozott. Nemcsak nekem, hanem az egész osztálynak. Mindenki sírt a röhögéstől. Felolvastuk a suli farsangi báljának műsorában is. Igazán sajnálhatod, hogy nem voltál ott — igaz nem is küldtem meghívót —, mert állati nagy sikere volt. Írjál máskor is, puszi te drága: Juci."

PÁLYAVÁLASZTÁS

„Értesítjük, hogy pálya-alkalmassági vizsgálatát megejtettük. Az eredmény: alkalmatlan. X. Y. sk."

HETVENEDIK SZERELEM

„Te kis butuci! Már az ókori bölcs is megmondta, hogy a látszat csal. Az igaz, hogy a Fricivel és a Jenővel csókolóztam, de azért én csak téged szeretlek. Csak arra kérlek, hogy ne írj nekem leveleket, mert Lajos, a férjem, egy vadállat, aki a múlt héten Zoltánt is véresre verte, pedig őt fele annyira sem szerettem, mint téged. Puszi, meg minden: Julianna."

ÚTKERESÉS

„Sajnálattal értesítjük, hogy a mozdonyvezetői pályára rövidlátás, színtévesztés, ideggyengeség és tériszony miatt alkalmatlan. X. X. MÁV főtiszt."

„Sajnálattal értesítjük, hogy általános fizikai gyengesége miatt árukiadói beosztásra alkalmatlan. Toll és Pihe Nagykereskedelmi Vállalat. X. Y. szem. o. vez."

„Csapatszolgálatra alkalmas! Kiegészítő parancsnokság. X. Y. őrnagy."

SZÁZADIK SZERELEM

„Kedves ismeretlen. Újsághirdetésemre, melyben megírtam, hogy húszéves, gazdag, tisztességes szexbomba vagyok, több ezer levelet kaptam,. de nekem a magáé tetszett a legjobban. Mielőtt személyesen is találkoznánk, szeretném jobban megismerni, ezért írja meg, hogy a balatoni villájának van-e terasza és a vízre néz-e? A rózsadombi házának mind a nyolc szobája külön bejáratú? Hány kilométer van a Renault-jában? És ami a legfontosabb: tényleg pertuban van Szörényi Leventével? Várom levelét. Öleli, hűséges arája: Juli."

PÉNZÜGYEIM

„Értesítem, hogy amenynyiben esedékes hiteltartozását nyolc napon belül nem egyenlíti ki . . ."

„Felhívom figyelmét, hogy amennyiben villanyszámláját nyolc napon belül . . ."

„Mi van a százasommal, te piszok! . . ."

AZ ELSŐ CSALÓDÁS

„Tudom, hogy csak a félszegséged akadályozott meg abban, hogy megkérd a kezemet. De én olvasok a lelkedben és nem akarom, hogy tovább kínlódj, ezért a feleséged leszek. Holnap délelőtt ráérek, meg is esküdhetünk. Reggel vegyél tiszta inget és benzinezd ki a zsírpecséteket a nyakkendődből. Csókol a te végzeted: Judit."

Azt hiszem ennyi elég. A közreadott levelek is bizonyítják, hogy a siker, az elismerés nem véletlen, hanem egy töretlenül felfelé ívelő életút szükségszerű következménye. Mert ne feledjük: A humorista nem lesz, hanem születik . . .

Ősz Ferenc

Szívem szakácsnője

Drága Eleonóra!

Reszket a toll a kezemben a tegnapi csodálatos este után. Amikor beültem a „Vidám Marhafelsál”-hoz címzett vendéglőbe, még nem tudtam, milyen boldogság vár rám. A pincér elém tett egy gyönyörű adag pacalt. A feledhetetlen mennyei ízektől mámorosan kértem a felszolgálót, mutassa be nekem e remekmű alkotóját, mert máris beleszerettem. Kérésemre meg is jelent az asztalomnál egy harcsabajuszos férfi. Közölte, hogy ő a főszakács. Ám nemsokára kiderült, hogy a pacal költemény zseniális alkotója egyedül te vagy, Répási Eleonóra, vizsgázott mesterszakácsnő. Zárás után megvártalak a „Vidám marhafelsál” előtt és hajnalig sétáltunk az utcán kéz a kézben, ételrecepteket suttogva egymás fülébe. Biztosan tudom, hogy megtaláltam Benned az igazit.

Csókol:
Szilveszter

Kedves Szilveszter!

Hinni szeretnék benned! Olyan szenvedélyes szavakkal dicsérted a pacalomat, hogy bevallom: megszédültem. Azt hiszem, boldog vagyok. Kérlek, addig is, amíg találkozunk, írd meg nekem, hogy mit szeretsz bennem?

Viszontlátásig csókol:
Eleonóra

Szerelmem, Eleonóra!

Kérded, mit szeretek benned. A szép szelíd mosolyodat, miközben gyúrod a levestésztát, vagy lágyan álmodozva szaggatod a csipetkét. Szeretem azt a finom, gyengéd mozdulatodat, mikor klopfolod a húst, szeretem a könnyeidet, melyet miattam ejtesz, mikor nálam a konyhában szeleteled a vöröshagymát. Szeretem, amikor haragszol. Furcsa zöld fények égnek a szemedben, mert nem akar puhulni a zöldség a húslevesben. Szeretem a simogató, kedves hangodat, amikor azt mondod: tálalva van! S mindent egybevetve: szeretem, hogy vagy. Boldog vagyok, hogy rád találtam, én, akinek eddig csak a büfé jutott.

Imádlak:
Szilveszter

Szilveszter!

Tegnap egy kicsit furcsán viselkedtél. Olyan immel-ámmal haraptál bele a szilvaízes derelyémbe. Pedig a szívemet, a lelkemet adtam bele a tésztába. Hát már itt tartunk?

Eleonóra

Szerelmetes Eleonórám!

Tévedsz! Jobban imádlak, mint valaha. Emlékezz csak a vasárnapi lázas, forró éjszakánkra. Tikkadtan a vágytól már az előszobában letéptem rólad a kabátot, rád adtam a kötényt és te szerelmes odaadással hámozni kezdted a krumplit...

Ezer csókkal:
Szilveszter

Ide figyelj, Te!

Valld be, hogy megcsalsz. Másképp hogyan tudtál volna ellenállni a tejfölös paprikás csirkémnek? Hát ide jutott a mi szerelmünk!

Eleonóra

Gyönyörűségem!

Egy vallomással tartozom: sajnos, az orvos az elkövetkező évekre a legszigorúbb diétát rendelte nekem. Ezért hát szorítsunk kezet és búcsúzzunk.

Szilveszter

Szilveszterem!

Készítek neked köménymagos levest és finom sósvízben főtt krumplit.

Eleonóra

Gyönyörűségem, Eleonóra!

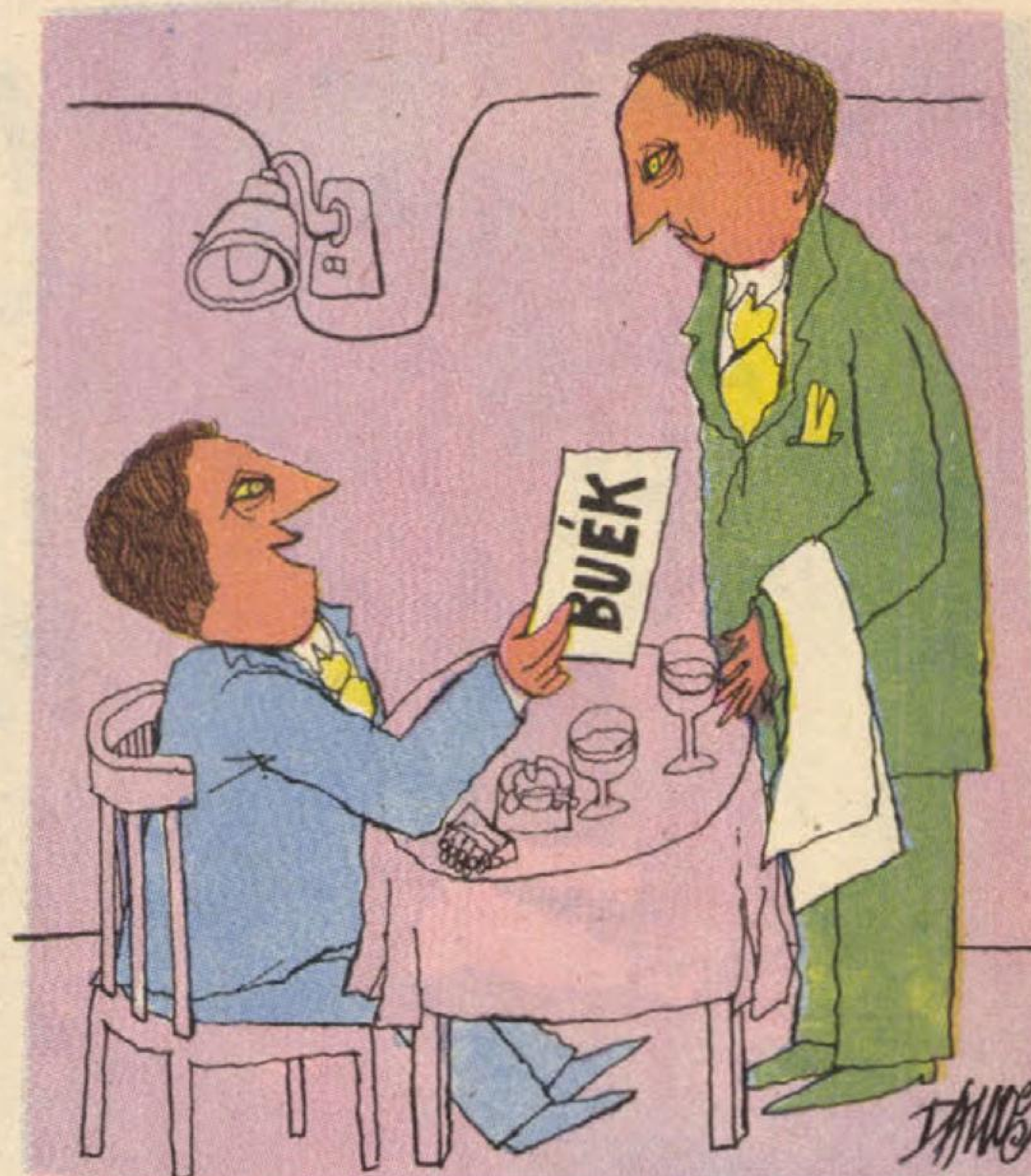
Te sohasem juthatsz ilyen mélyre. Te soha nem főzhetsz nekem sósvízben főtt krumplit. Te művész vagy! Neked csodálatos ételkölteményeket kell alkotnod az Emberiség boldogítására! Szerbusz. Valahányszor dinsztelt marhafelsált látok majd, te jutsz az eszembe:

Galambos Szilveszter

DALLOS JENŐ:

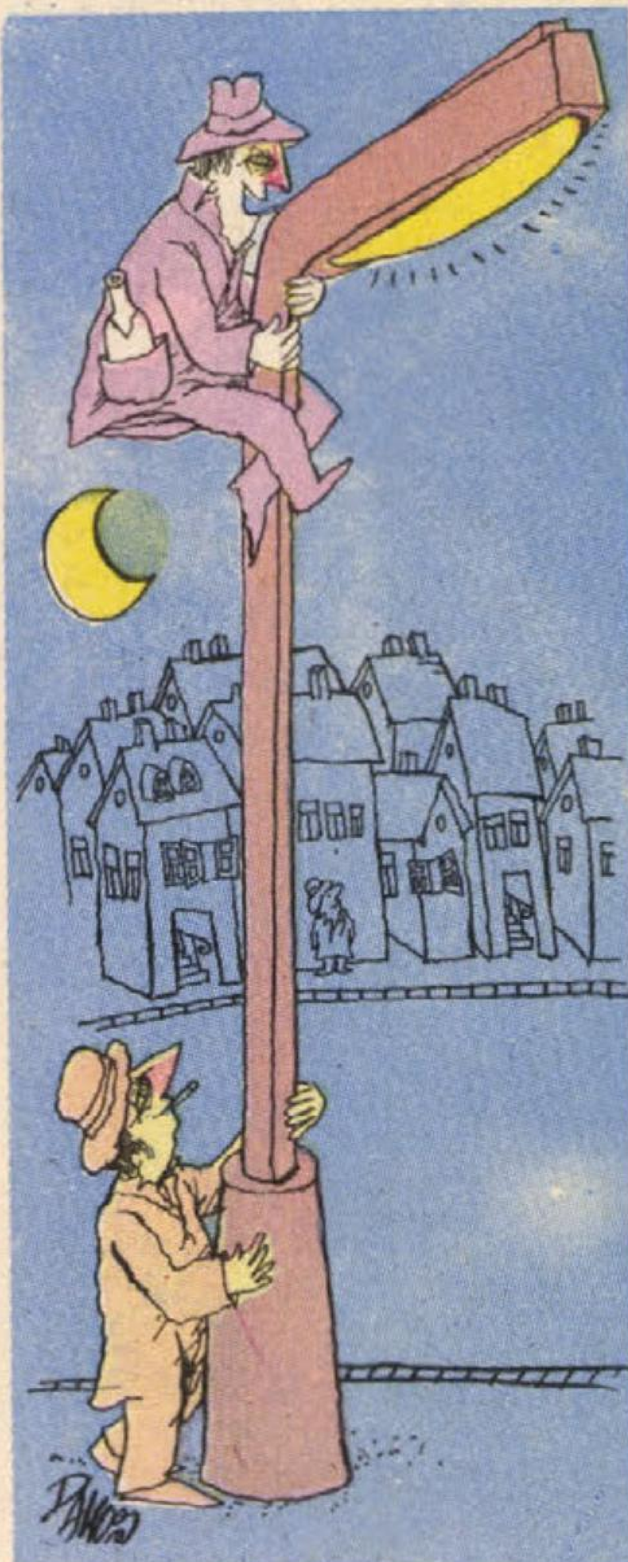
AZ ÚJ ESZTENDŐ KÜSZÖBÉN

BORRAVALÓ

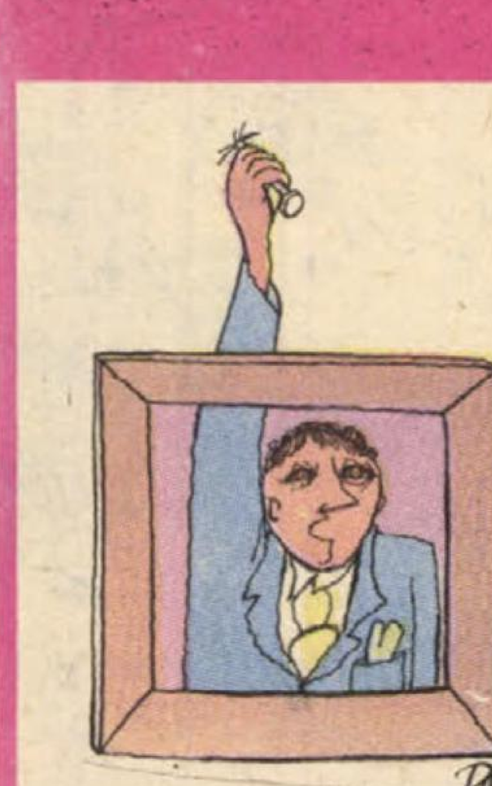

– Köszönöm, nem kell visszaadnia...

KARRIER

– Mégis feljutottam a csúcsra!

– Ezentúl kevesebbet lógok...

FOGADALOM

VALLOMÁS

BÜROKRÁCIA

– Jöhet a következő!

MÉSZÁROS ANDRÁS:

DIVATOK

STÁTUSZ-SZIMBÓLUM

– Csak így hajlandó vele mutatkozni...

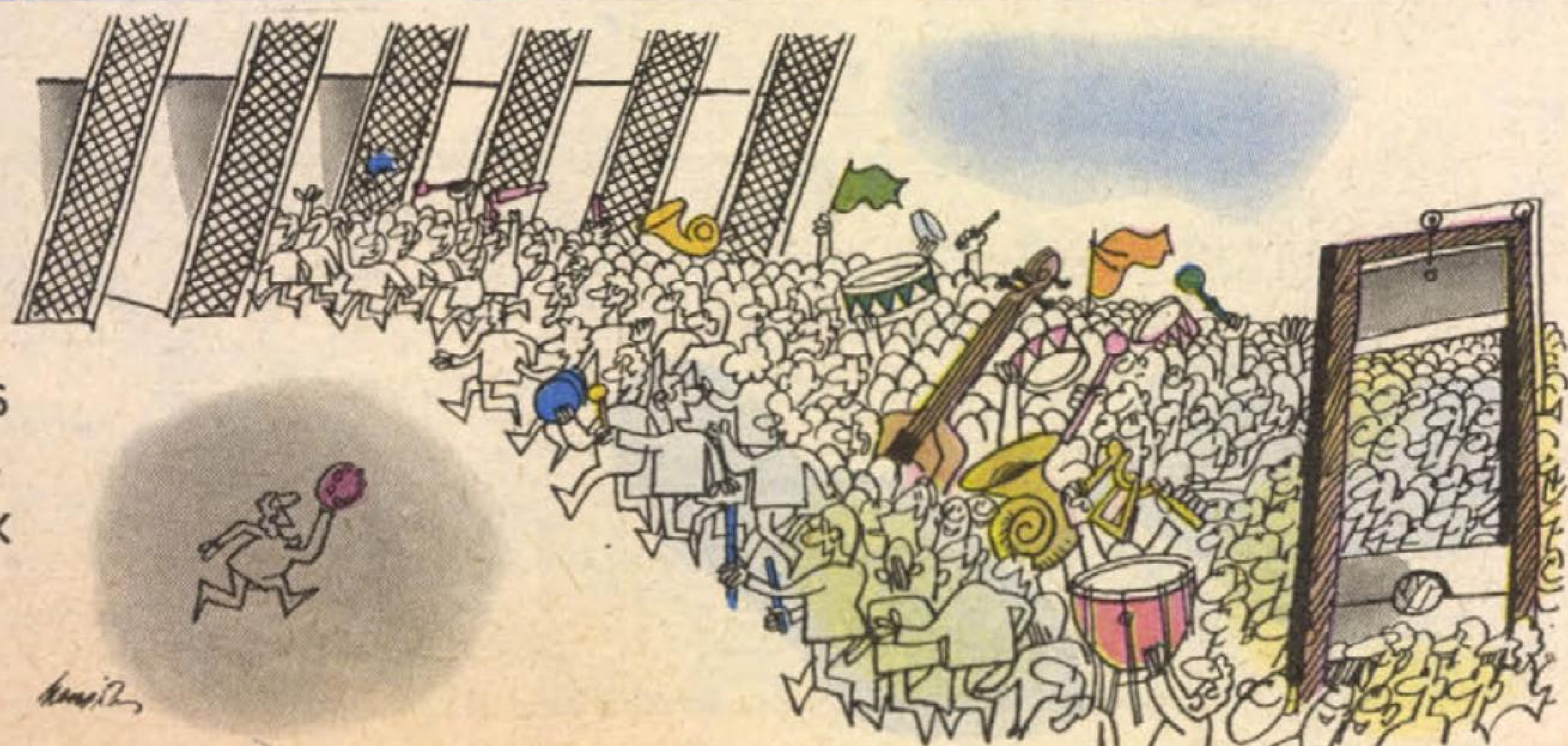
PINCE-KLUB

MINDENNEK A TÉVÉ AZ OKA

– Nem tehetek róla, fiacskám, Kalüpszó nimfa fogságába estem...

LELKES SZURKOLÓK

A levelezés hibaforrásai

Levél:

Kedves Pali!

Bizonyára nagyon meglepődsz most, amikor ezt a levelet a kezedben tartod. Hiszen avval váltunk el tegnap, hogy holnapután ugyanitt... Pedig én már akkor tudtam, hogy nem fogok eljönni! Én már akkor eldöntöttem, hogy elutazom Franciaországba, a nagybátyámékhoz. Ott könnyebb lesz elfelejteni Téged! A mi boldogságunknak sok akadálya van, és én gyenge vagyok a harchoz. Neked is jobb lesz megalkudni a sorssal. Azért választottam ezt a módját a búcsúnak, mert féltem, hogy nem lenne erőm mindezt személyesen elmondani Neked. Mert szeretlek!

Isten veled!
A Te Piroskád

TÁVIRAT:

rokottyai piroska
budapest

boldogsaag akadaalyai elhaaritva ne utazz szeretlek pali

Levelezőlap:

Kedves Somogyi Úr!

Sajnálattal értesítem, hogy távirata megérkezése előtt egy órával kislányunk elutazott. Az volt a kívánsága, hogy a címét senkinek se mondjam meg. Ha akar, majd ő ír Magának.

Minden jót kíván
özv. Rokottyai Gedeonné

Képeslap:

Üdvözlet az Eiffel-toronyból, Piroska.

Levél:

Palikám!

Anyus írta, hogy táviratoztál és nagyon rossz napot szerzett vele nekem. Furdalt a lelkiismeret: nem csináltál-e nagy butaságot? Hidd el, most már jobb lesz nekünk így! Ne hidd, hogy boldog vagyok, hiszen még beszélni sem tudok itt senkivel a nagybátyámon kívül, aki még töri a magyar nyelvet. De mindenki nagyon kedves hozzám. Megismerkedtem egy fiúval, persze franciával. Nekem ő nem kell, de tanulni akarom a nyelvet. Különben nem rossz fiú, szúrós szeme van és fekete szakálla. Azt mondta, hogy a papája híres ember volt, valami Landru. Meghívott, hogy menjek el vele egyszer Camembert-be, ahol ő lakik. Van egy kis kocsija. De én csak Téged szeretlek, sajnos! Nem bírom megállni, hogy ne írjam meg Neked a címemet: Rue Rockfort 15, Armin Gulach (Ez a nagybátyám.) Sokszor csókol Piroskád. (Itt Pirosz-nak mondanak, ugye milyen mulatságos?)

Express levél:

Piroskám, egyetlenem! Nagyon-nagyon féltelek! Tudja a nagybátyád, ki az a férfi, akiről írtál? Egy Landrut ismertem, aki csakugyan nagyon híres volt, de szörnyeteg! Egy elmebeteg, aki nőket gyilkolt! És szúrós, fekete szeme volt, és szakálla! Az isten szerelmére, Piroskám, mondtad a nagybácsinak? Lehet, hogy rémeket látok, képzelődöm, de te olyan kiszolgáltatott vagy! Azonnal válaszolj!

Levél:

Kedves Uram!

Én kaptam meg unokahúgomnak levelét. Ő nincsen itt, lett elutazva Camembert-ba. Én a levelet megőrzöm, ha sürgősen fontos, adjon nekem rá válasz, ez esetben felbontatlan utánaküldöm unokahúgomnak. Nagyrabecsüléssel Armin Gulach.

Levél:

Drága Palikám!

Itt vagyok Camembertban, ez egy kisváros, azzal a francia fiúval, akiről írtam. Nagyon rendesen viselkedik, ne gondolj semmi rosszat rólam. Megkérte a kezemet. Nem szeretem, de lehet, hogy hozzá fogok menni. Nincs annak semmi értelme, hogy én még ma is csak Téged akarlak! Írj, a camembert-i postára, ott átveszem! Itt van egy gyönyörű tó, a Surmerde-i tó, ide járunk ki csónakázni. Mennyivel jobb lenne Veled!

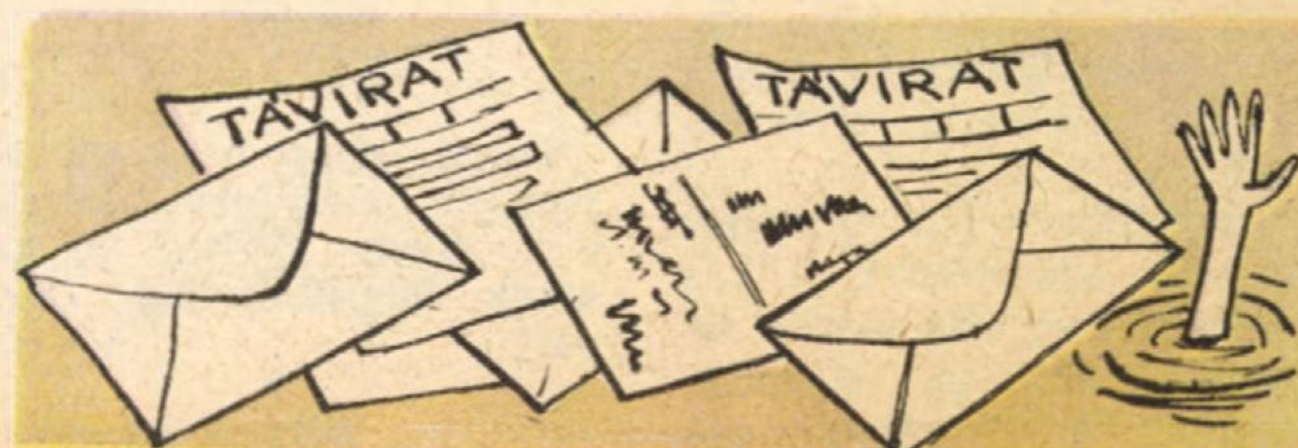
Távirat:

suergoes
surmerdei to volt Landru kedvence ne menj a tora azonnal utazz nagybaatyaadhoz

Visszaküldött távirat:

Címzett ismeretlen helyre távozott. Postahivatal Camembert.

Somogyi Pál

KUND ABIGÉL három élete

Alig százegynéhány éve egy szép tavaszi napon beutalót kaptam vállalatunk radványkői üdülőjébe. Ott ismerkedtem meg Kund Abigéllel, aki a szomszéd Bárcz községből járt föl takarítani. Őt meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt. Munkája után mindig hazakísértem a radványi sötét erdőn keresztül.

A többit az olvasó fantáziájára bízom, de kérem, csak módjával tessék fantáziálni, köztünk ugyanis a két hét alatt nem vala semmi (még gát sem), s Abigél megesküdött, hogy hű szeretőm, titkos arám marad.

Alig értem haza, megírtam az első szerelmes levelet, aztán naponta kettőt, de válasz helyett csak néhány hét múlva azt a szörnyű hírt hozták az újságok. Másnap reggel aztán megérkezett Abigél expressz levele. Íme!

„Egyetlenem!

Remélem, nem hiszed el azt az aljasságot, amit világgá kürtölt rólam A. J. poéta úr. Rám akarja kenni Bárczi Benő meggyilkolását azért, mert egy kicsit hetyegtem vele (mentségemre legyen — nem potyára), meg voltam nála egy-két bulin (tudod — szeretek dalolni és táncolni), de hű szeretője, titkos arája nem voltam... Már hogy is lettem volna az ő hű szeretője, az ő titkos arája, amikor a te hű szeretőd, a te titkos arád voltam, és egy lány egyszerre csak egy férfinak lehet hű szeretője, titkos arája. Ugye? Különben abból is kiderül a turpisság, hogy én nem szoktam semmit „enyelgve" adni. Nálam alma az „enyelgvés", ha adok, hát adok, és nem mondom, hogy „nosza hát"! Ezt te tudod a legjobban, Egyetlenem!

Szeress és harcolj az igazamért!

Csókol hű szeretőd, titkos arád: Abigél"

Eleget tettem Abigélem kérésének és harcoltam érte. Sikerült is elérnem, hogy őrültnek nyilvánítsák. Ezután azt javasoltam neki, hogy utazzunk külhonba. Azt válaszolta, hogy gondolkodik rajta, mindenesetre tartsuk a kapcsolatot. Naponta három levelet írtam Bárczra. Három hónap után végre én is kaptam egy levelet Bárczról. Az enyémet hozta vissza a posta: „Címzett ismeretlen."

Igyekeztem hát elfelejteni hű szeretőmet, titkos arámat, s ez alig másfél év után már épp sikerült, amikor a következő expressz levelet kaptam az ő keze írásával:

„Egyetlenem!

Ismét a segítségedet kérem és ismét A. J. poéta úr miatt, aki úgy látszik nem akar leszállni rólam. Hiába bújtam el, hiába változtattam a nevem Ágnesre. Most meg azt akarja rám kenni, hogy a szeretőm az én fölbujtásomra ölte meg azt a drága jó férjemet. Hiába mondom váltig, hogy nekem csak egy hű szeretőm volt, van és lesz (TE!!!), ő azt mondja, hogy akkor miért mosom a véres lepedőmet. Hiába mondom, hogy azért, mert foltos, neki az nem elég. Hiába mondom, hogy a csibém vérétől foltos, neki az sem elég. Ő azt akarja, hogy holtig vizen és kenyéren raboskodva bűnhődjem.

Óh! irgalom atyja, — de főleg Te — ne hagyj el!

Szeress és harcolj a te csaktégedszerető Abigéledért"

A régi szerelemmel harcoltam, s elértem, hogy ismét őrültnek nyilvánítsák Abigélt, azaz Ágnest. Akkor fölkerestem, és azt javasoltam neki, hogy utazzunk el túl az Óperenciára, nyissunk egy mosodát (mert a dalolás, tánc helyett a mosás lett a hobbyja), specializáljuk magunkat vérfolt tisztításra.

Válasz: még gondolkodik. Naponta hét levelet írok, hét hónap múlva visszajön az utolsó: „Címzett ismeretlen."

Igyekeztem hát elfelejteni hű szeretőmet, titkos arámat, s ez alig másfél évtized után már épp sikerült, amikor levelet kaptam az ő keze írásával:

„Egyetlenem!

A. J. poéta úr tovább üldözött, hiába menekültem el ama pataktól, hiába változtattam meg a nevemet Vörös Rébékre, és hiába öltöttem varjú álruhát magamra. Most meg azt akarja rám fogni, hogy én okoztam Pörge Dani vesztét. Épp én, aki úgy szeretem a férfiakat, de főképp és elsősorban téged, az én hű szeretőmet, titkos arámat! Most azonban hiába strapálja magát, mert egy varjúból a másikba száll a lelkem. Így majd módomban lesz téged is fölkeresni.

Addig is örökké a tied Abigél"

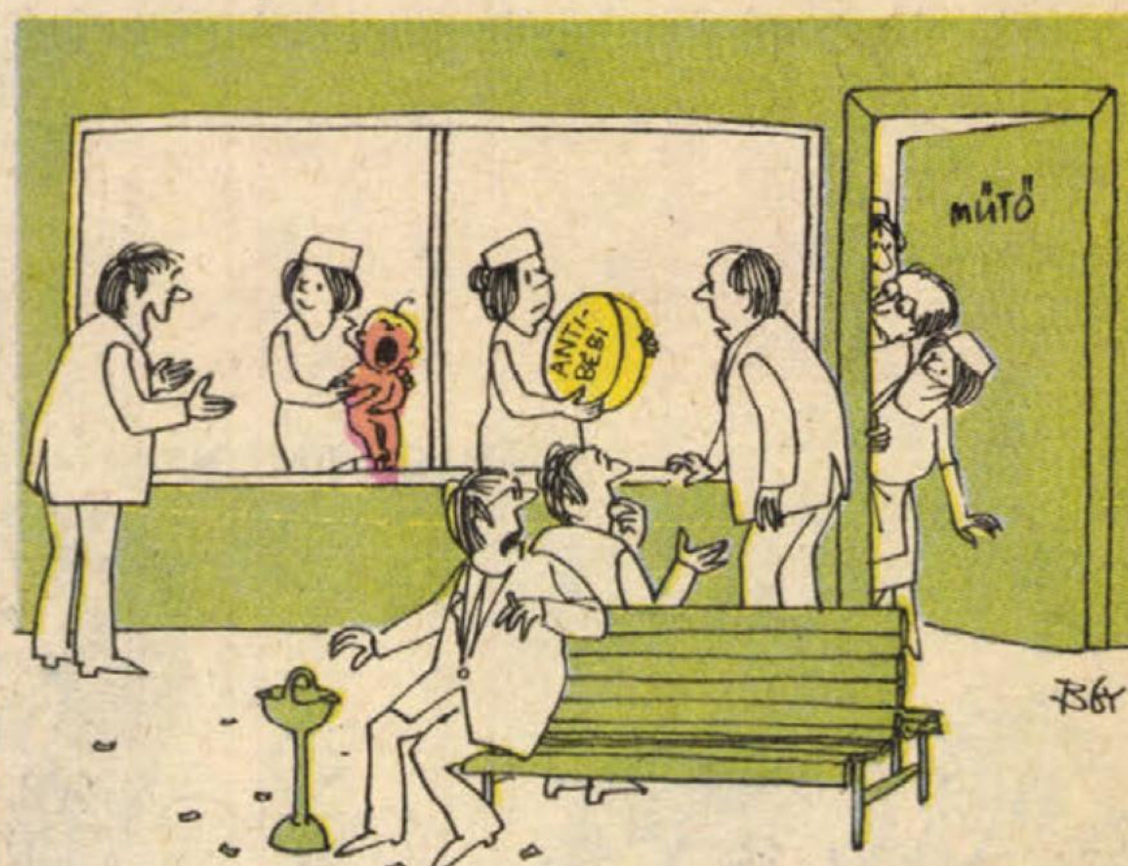
Lehet, hogy már föl is keresett, csak nem ismertem meg. Hiába, öregszünk, felejtünk. Kár, kár, kár!

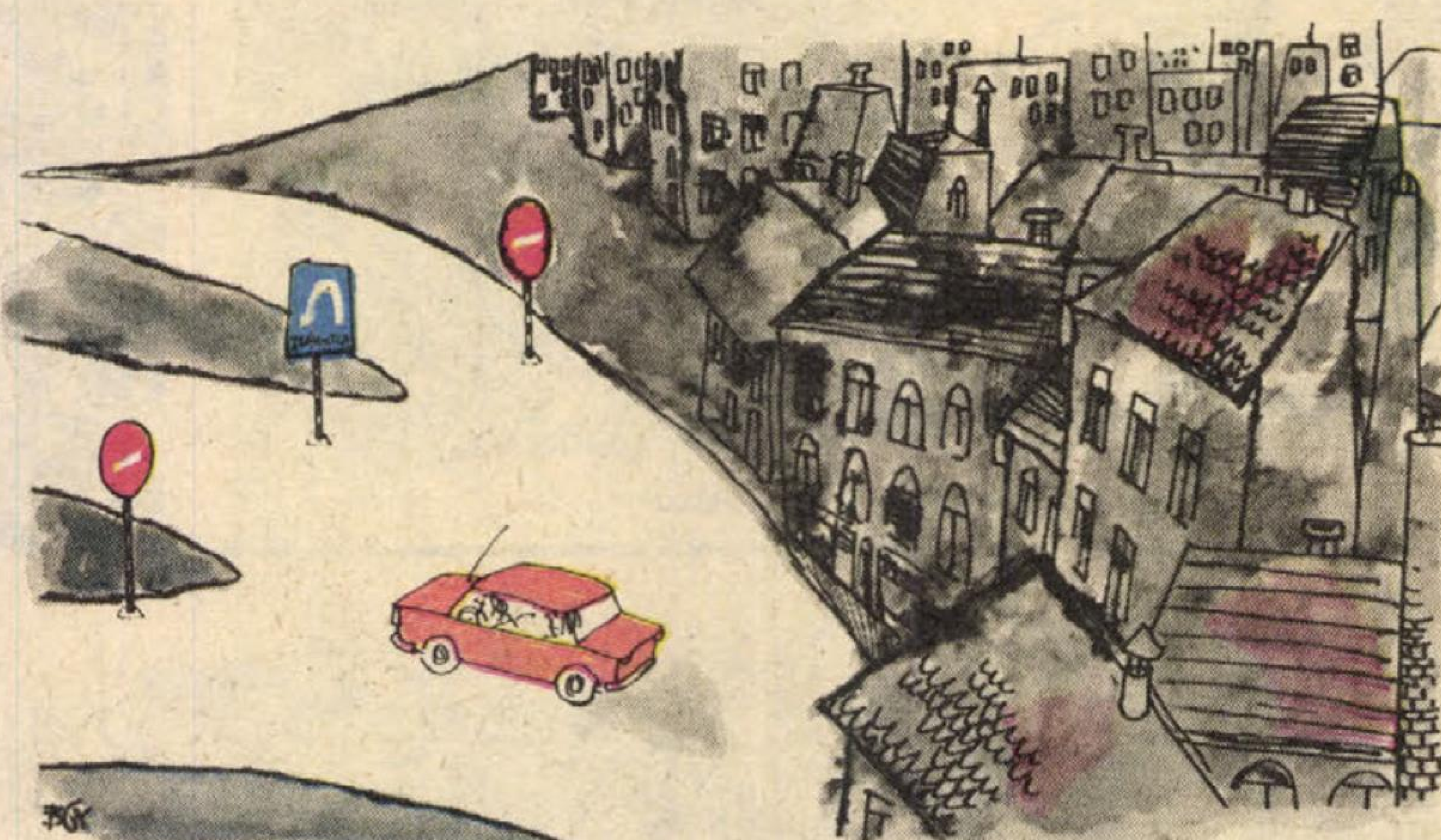
Sólyom László

BRENNER GYÖRGY:

ÉV VÉGI RAJZAIM

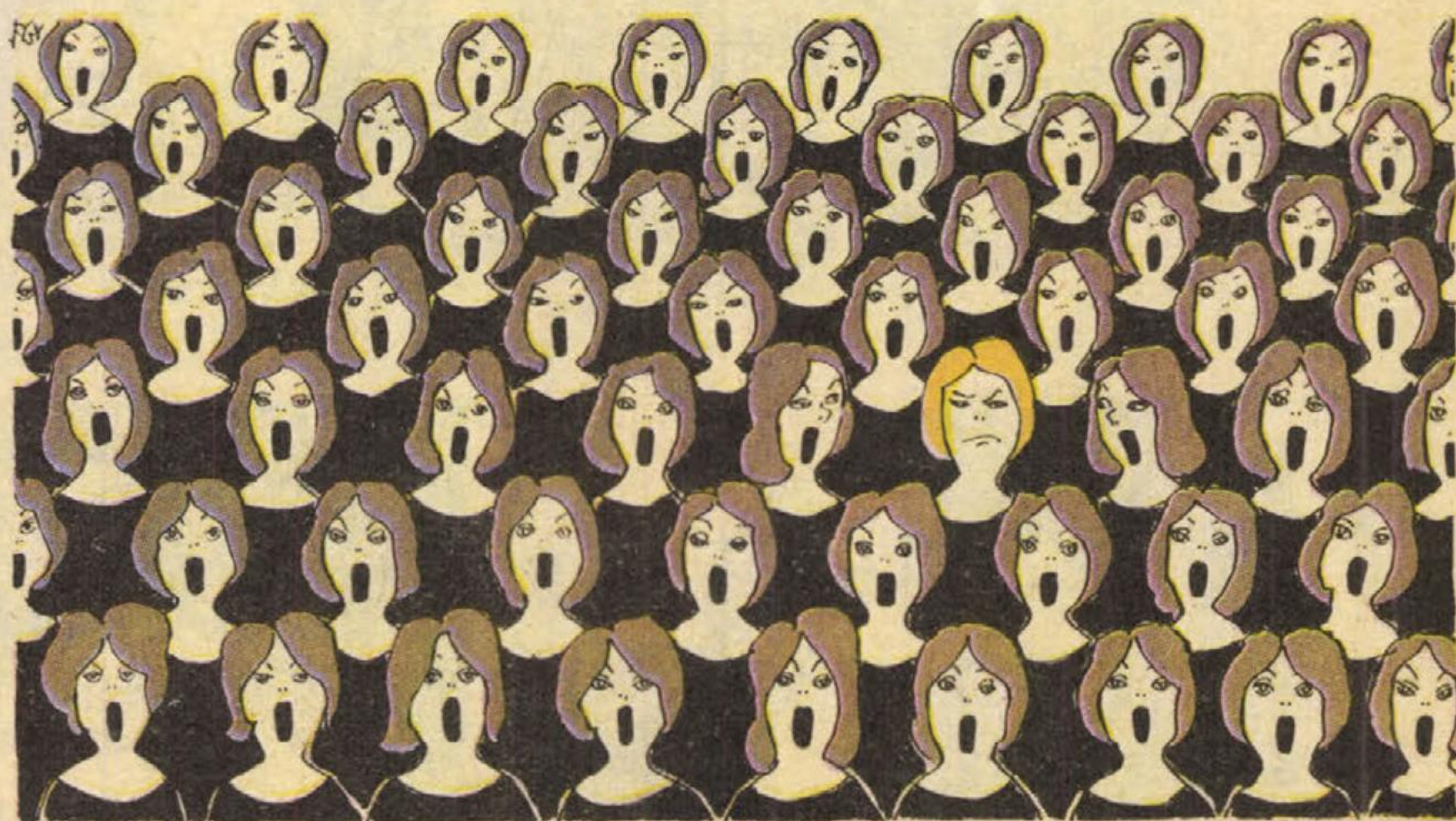
MEGLEPETÉS

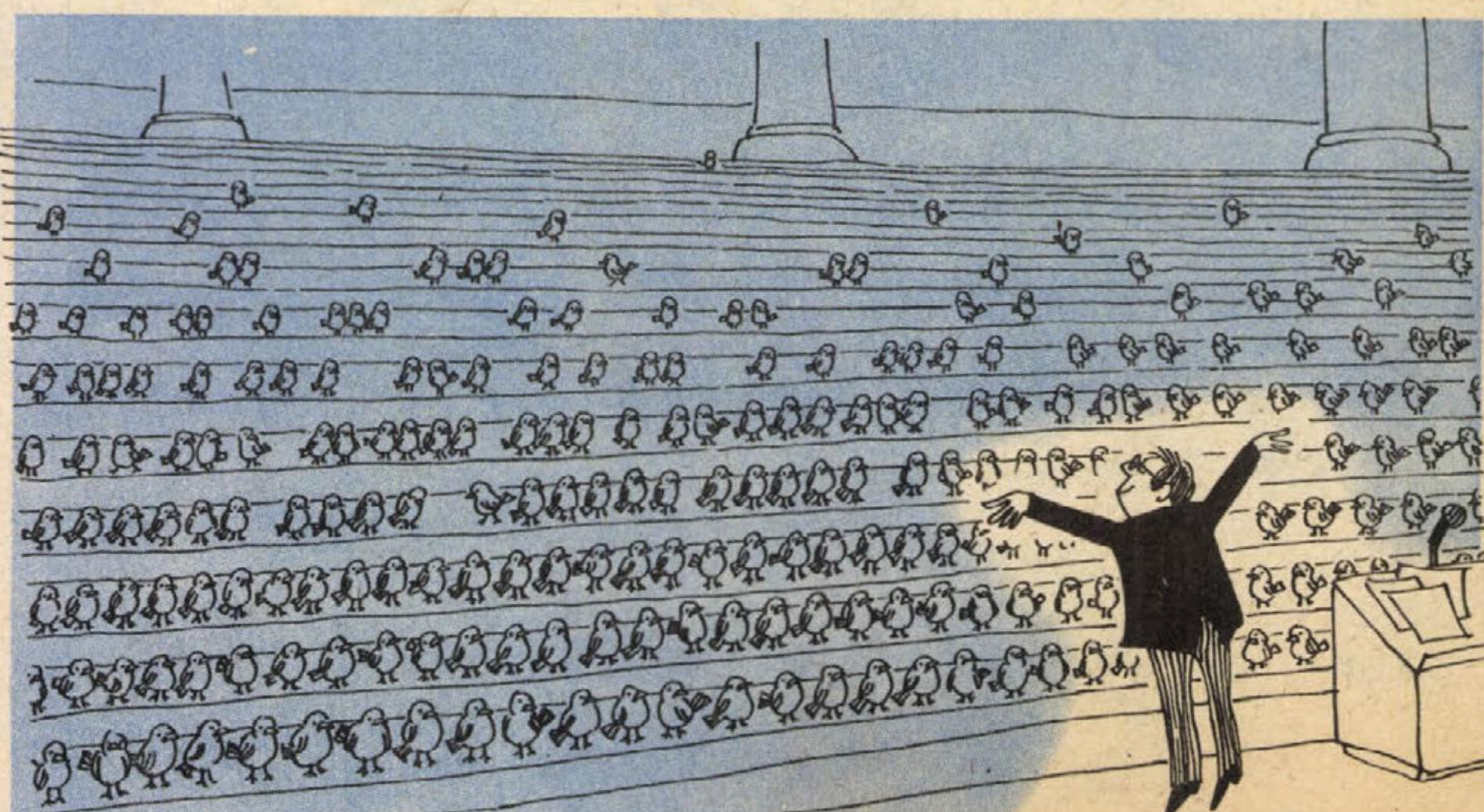

URBANI-ZÁCIÓ

EGYÉNISÉG

TOVÁBBKÉPZÉS

EMBEREK ÉS SZÖVEGEK

BARÁT

OPTIMIZMUS

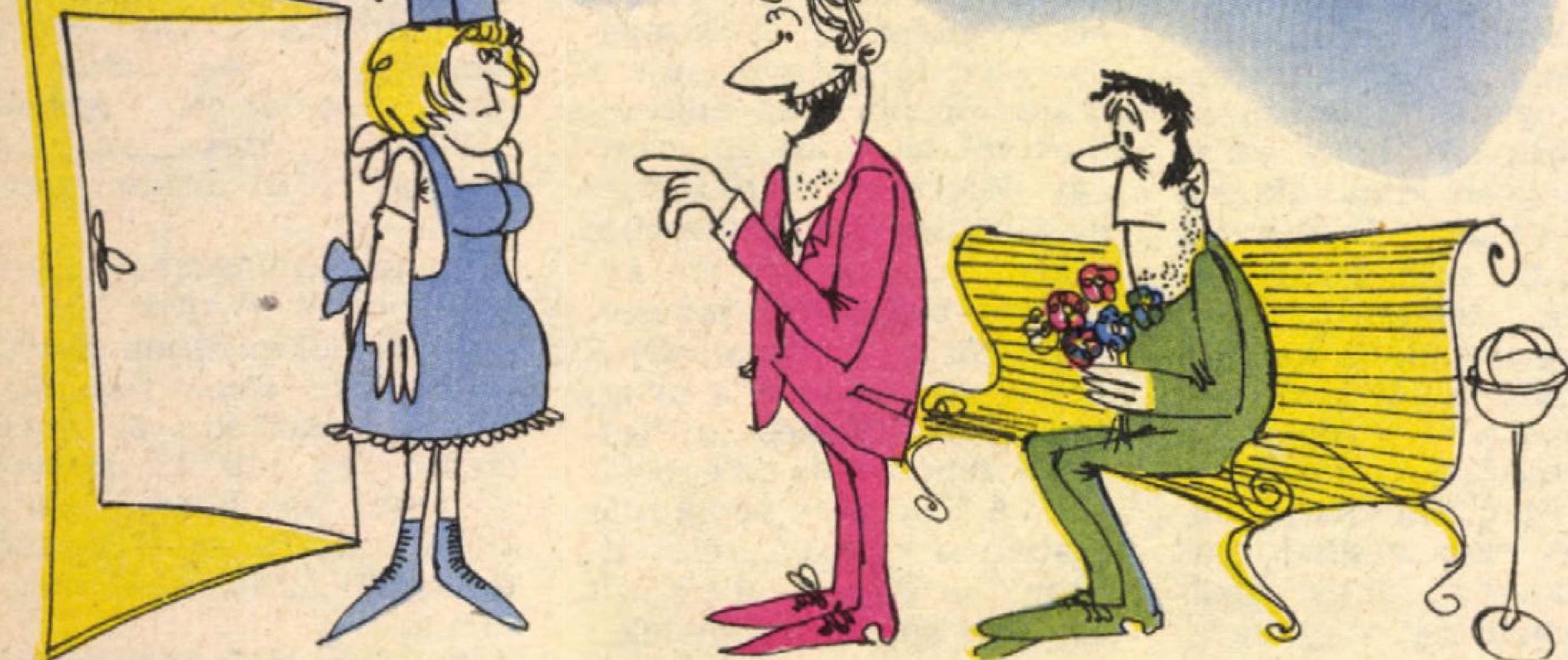
– Kérek egy lakáskiutalást, délutánra vendégeket hívtam...

HAJÓTÖRÖTTEK

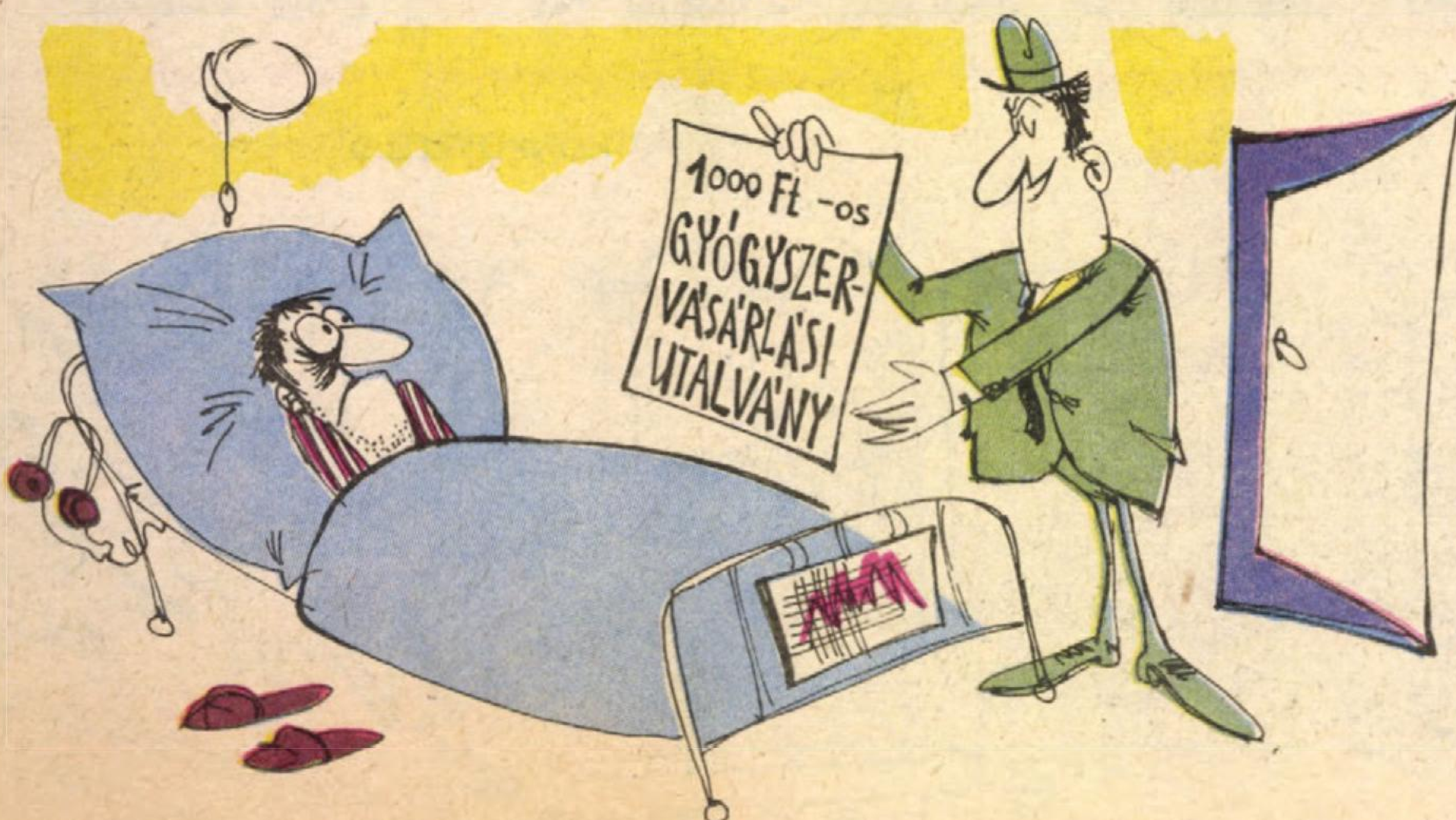
– Istenkém, nemsokára havazik...

GÉPKOCSI-ŐRÜLET

– Bocsánat, asszonyom, típusmódosítást itt lehet bejelenteni?

FIGYELMESSÉG

– Édességet nem ehetsz, virágot nem akartam hozni...

tribün

Eric Morecambe-t, a nagyszerű komikust, az egyesület régi szurkolóját, vezetőségébe választotta az FC Luton Town. A színész boldogan feszít az elnökségi üléseken és szívesen nyilatkozik a sajtónak.

— Nehogy azt higgyék — mondta legutóbb —, hogy én csak afféle Fejbólintó János vagyok, aki mindenre igent mond. Szó sincs róla. Valahányszor az elnök azt mondja: „Nem!", én is mindannyiszor azt mondom: „Nem!"

A hannoveri egyetemisták vitorlásklubja levelet intézett Rainer Barzelhez, a CDU főnökéhez: „Közöljük, hogy az egyesület egyik szép versenyhajóját Önről neveztük el. Az utóbbi időben azonban tagságunk jelentős része nem ért egyet azzal az elutasító állásponttal, amelyet Ön a keleti szerződések kérdésében elfoglalt. Ezek a tagtársaink azt követelik, hogy válasszunk más nevet a hajónak. Úgy érezzük, ez Önnek sem esne jól. Kérjük tehát, hogy ilyen szempontból is mérlegelje politikájának következményeit."

Ha még ez sem használ...

Köztudomású: Denver lemondta az 1976-os téli olimpiát. Az ötkarikás zászlót nem húzzák fel a Sziklás Hegység tetején. Pedig milyen elsöprő lelkesedéssel fogadták annak idején az örömhírt Coloradóban! A szervezők egyszerűen nem ismertek akadályt.

— A versenyeket egymástól 200—300 kilométer-

nyire rendezitek — aggályoskodott egy New York-i. — Hogyan akarjátok a szurkolókat a színhelyre szállítani?

— Semmiség. Természetesen helikopterrel.

— Nem jó. A helikopter nem tud felszállni, ha esik a hó.

A téli olimpia mohó szervezője sértődötten válaszolt:

— Hát vedd tudomásul, hogy nálunk sosem esik a hó.

Hát most már aztán eshet.

Rudolf Mang, az olimpiai súlyemelőverseny ólomsúlyának második helyezettje tíz kilót fogyott München óta és már alig több százhúsznál.

— Csak salátát és gyümölcsöt eszem — mondta boldogan. — München előtt

naponta legalább két kiló húst kellett elfogyasztanom, akár éhes voltam, akár nem. Most már látni se bírom a húst. Nincs nagyobb öröm, mint amikor az embernek nem muszáj ebédelnie.

Hááát...

(p. p.)

EGYSZERŰSÍTETT ÜGYINTÉZÉS

KURTI ANDRÁS:

ZÖLD FEJEK

ÖTÖDIK FEJEZET

Az alku

15 óra 24 perc, a cselekmény változatlanul az üzemi pszichológus irodájában zajlik, jelen van: Tímár Angéla, Bolla Dénes és Berceze Lajos, ez utóbbi csak fél percig, az elején.

— Jó napot! — mondja duzzogó képpel az ajtóban a Minyova igazgatója, akadnak ugyanis vezetők, akik azonnal felhúzzák az orrukat, amint valamelyik beosztottjukat igazságtalanul megbántják.

Bolla végighordozza bánatos tekintetét a jelenlevőkön, megszemléli a rozoga falipolcot, a rég selejtlistára kívánkozó talpas rühafogast, a csorba tükröt, összeráncolja homlokát, az íróasztalon levő telefonhoz lép, erélyesen tárcsáz.

— Gondnokság?... Idefigyeljen, Szollás kartárs... igen, már megismerhetné a hangomat... Jó, a lényeg, hogy haladéktalanul szerezzen megfelelő munkahelyiséget az irodaházban az üzemi pszichológusnak!... Igen, most ezt mondom. Holnap nyolcra kérek szóbeli jelentést az utasítás végrehajtásáról... Természetesen normális berendezéssel... Nem érdekel, az már a maga feladata... Ne vitatkozzunk, én itt vagyok a helyszínen, a saját szememmel látom, hogy ez tűrhetetlen állapot, ez nem iroda, hanem ócska nyúlketrec, ha ide egyszerre két ügyfél jön be, az egyiknek ki kell menni!

Leteszi a kagylót, közben pillantása súrolja a főmérnököt, az már emelkedik is föl a székről, miközben tar fejebúbja veszedelmes közelségbe kerül a meszelt mennyezettel.

— Én már úgyis menni akartam — huzigálja meg bajuszának jobb oldali szárát —, ha nem zavarom a kartársnőt, később azért még beugranék egy szóra. És egyetlen gólya-lépéssel már kint is van a szobából.

Tímár Angéla és Bolla Dénes — szótlanul nézik egymást. Az igazgató bírja kevésbé idegekkel.

— Most mi a szándéka, kartársnő?

Álnok mosoly a zöldesszürke szempárban.

— Eltökélt szándékom, hogy most, azonnal... köszönetet mondok, amiért intézkedni tetszett irodaügyben.

Meg kell adni, a gyárigazgató kemény legény, még jelenlegi, hátrányosnak tűnő helyzetében sem rendezkedik be védelemre.

— Az érdekel — mondja határozottan —, jogom van tudni, hogy mik a maga tervei, miután fondorlatosan visszaszerezte a szemüvegét?

— Ugyan — legyint könnyedén a pszichológusnő —, nem kellett oda semmiféle fondorlat. És miféle terveim lehetnének, amikor munkám hagyományos műveléséhez ön nem biztosítja az anyagiakat, ugyanakkor az új módszert, a MINOP-eljárást, a minősítő szemüveg használatát pedig erkölcsileg nem támogatja, sőt a legszigorúbban megtiltja?!... Holnaptól majd ülök szépen a központi irodaházban, a feltehetőleg ízlésesen berendezett, jólfűtött új szobában, s mert horgolni, kötögetni, keresztrejtvényt fejteni nem szeretek, majd olvasgatok szakkönyveket, szaklapokat.

— Nagyon helyes — bólint Bolla megkönnyebbülten —, a tudás hatalom. Akár egy kis könyvtárat is berendezhet. Majd nyújtsa be a jegyzéket, a művelődési alapból futja az ilyen természetű kiadásokra... Hát akkor a viszontlátásra.

— A viszontlátásra — feleli a pszichológusnő —, remélhetőleg holnap, a kultúrteremben.

Már a kilincsen a köpcös férfi keze, most gyanakodva fordul vissza.

— Miért? Mi lesz holnap a kultúrteremben?

— Előadás. En tartom. Ma délben beszéltem meg a TIT-szervezővel és a nőbizottsággal, hogy holnap, természetesen munkaidő után, népszerű ismertető előadást tartok a pszichológia iránt érdeklődő asszonyoknak, lányoknak. Természetesen érdeklődő férfiakat is szívesen látunk. Ezennel szeretettel meghívom az igazgató kartársat is, bár úgy gondolom, önnek egyáltalán nem fog újat mondani ez az előadás.

Bolla úgy érzi, hogy a lábában hirtelen megpuhultak a csontok, belekapaszkodik a talpas ruhafogasba.

— Ezt úgy értsem, hogy maga holnap...?

— Holnap elmesélem pár tucat munkásnőnek, irodai alkalmazottnak, hogy mi is a lényege az optikai úton történő minősítő eljárásnak. A maga módfelett csinos titkárnője is megígérte, hogy ott lesz.

A Minyova főnöke lassan leereszkedik a székre.

— Sajnos — vág aggodalmas képet Tímár Angéla és mutatóujjával megtámasztja az orra hegyét —, félek, hogy hallgatóimnak nem sikerül majd elég érzékletesen megmagyaráznom, hogy tulajdonképpen miről van szó, hogy ez az egész hogyan játszódik le a gyakorlatban... Ezek a nők még eddig nem sokat hallottak a lélektanról... Mi a véleménye, Bolla kartárs, ne próbáljam úgy hozni közel hozzájuk a dolgokat, hogy odaadom nekik a szemüveget, hogy majd holnapután, természetesen csak ebédszünetben, vagy gépállás, anyaghiány, vagy egyebek miatt adódó szabad idejükben közvetlen tapasztalati úton ismerkedjenek meg a működésével?... Felváltva, amikor valamelyikük épp ráér?... Gondolom, az ön tilalma ilyen ismeretterjesztő esetekre nem vonatkozhat, azt sem íratja ki majd a kapura, hogy „A gyár területére szemüveggel belépni, szemüveget a gyár területén használni szigorúan tilos!" Vagy igen?!

Az utolsó mondatokat már nem a korábbi derűs, cicásan doromboló nő mondja, hanem egy bengáli királytigris, professzionátus emberevő!

Érzi ezt Bolla is. Olyan tigrisvadász ő e pillanatban, akinek akkor fogy ki a töltényе, amikor vele szemben már ugrásra készül a csíkos bundájú hatalmas ragadozó.

De hát hogyan jöhet egy indiai tigrisvadász egy magyar gyárigazgatóhoz?! Míg amaz a reménytelennek látszó helyzetben megadná magát a sorsnak, vagy már csak a csodákban bízna, emez most nyeri vissza hidegvérét, szürke agysejtjei maximális tevékenységbe kezdenek.

— Ajánlatom a következő — jelenti ki ünnepélyesen —, én a föld alól is előteremtem a szükséges összeget. Maga megkapja a laboratóriumát, az átkozott kartotékjait, még ez évben egy lélektani munkatársat és félnapos adminisztrációs segéderőt is. A hozzám korábban benyújtott javaslatai közül megvalósítjuk ugyancsak az idén a nyugtatószínű falfestést a Kettes Nyomóban és az ebédlőben. A jövő évre pedig már szabályos költségkeretet állítunk be. Egyszóval biztosítom az anyagi feltételeket az úgynevezett hagyományos munka végzéséhez.

— Maga engem teljesen levesz a lábamról! El sem hiszi, mennyire hálás vagyok és... — váltana viszsza Palkó Gézáné, született Tímár Angéla az oltalomra, védelemre szoruló törékeny, gyámoltalan nő szerepébe, de Bolla Dénes ismeri már, szinte gorombán szakítja félbe.

— Hagyjuk ezt! Én csereüzletet ajánlok, nem jótékonykodom! Fütyülök a hálájára! Azt kérem viszonzásképpen, hogy legalább egy esztendeig a MINOP-eljárással semmilyen formában se foglalkozzék, mást se foglalkoztasson vele. Ez természetesen arra az istenverte szemüvegre is vonatkozik. Már a holnapi előadásra is, a szemüveg tömeges kikölcsönzésére. Nos? Áll az alku?

— Előbb még kérdezhetnék valamit?

— Tessék.

— Van-e önnek valami konkrét terve arra az egy évre, amelyre haladékot kér? Csak időt akar nyerni? Vagy úgy gondolja, hogy majd évenként rendszeresen összeülünk és megalkuszunk a következő esztendőre?

A férfi megrázza a fejét.

— Annak még a gondolatára is borsódzik a hátam, hogy magával évről évre csatázzak. Viszont még konkrét tervem sincsen. Mindössze annyit határoztam el magamban, hogy amennyire csak lehetséges, ellenállok a bujtatásoknak, akár valami fejesnek a csemetéjéről, akár abszolút kétlábas futballistáról, valaha érdemeket szerzett valakinek a valakijéről van szó. Engem is beleértve. Túlzott reményeim nincsenek, de előfordulhat, hogyha rászorítjuk őket a munkára, ha megköveteljük az ellenszolgáltatást a fizetésükért, egyesek megtanulnak dolgozni. Aki pedig nem tud, nem akar... majd meglátjuk. Abban például biztos vagyok, hogy az én titkárnőm igenis...

A pszichológusnő előre lép, a kezét nyújtja.

— Megállapodtunk. Javasolom, hogy semmit se rögzítsünk írásban. és még szemüveg nélkül, szabad szemmel is látom, hogy Bolla kartárs az a vezető típus, aki az ígéreteit megtartja.

Az igazgató bánatosan biccent.

— Kösz. Egyelőre ezt a dicséretet nyerem én ezen az egész üzleten.

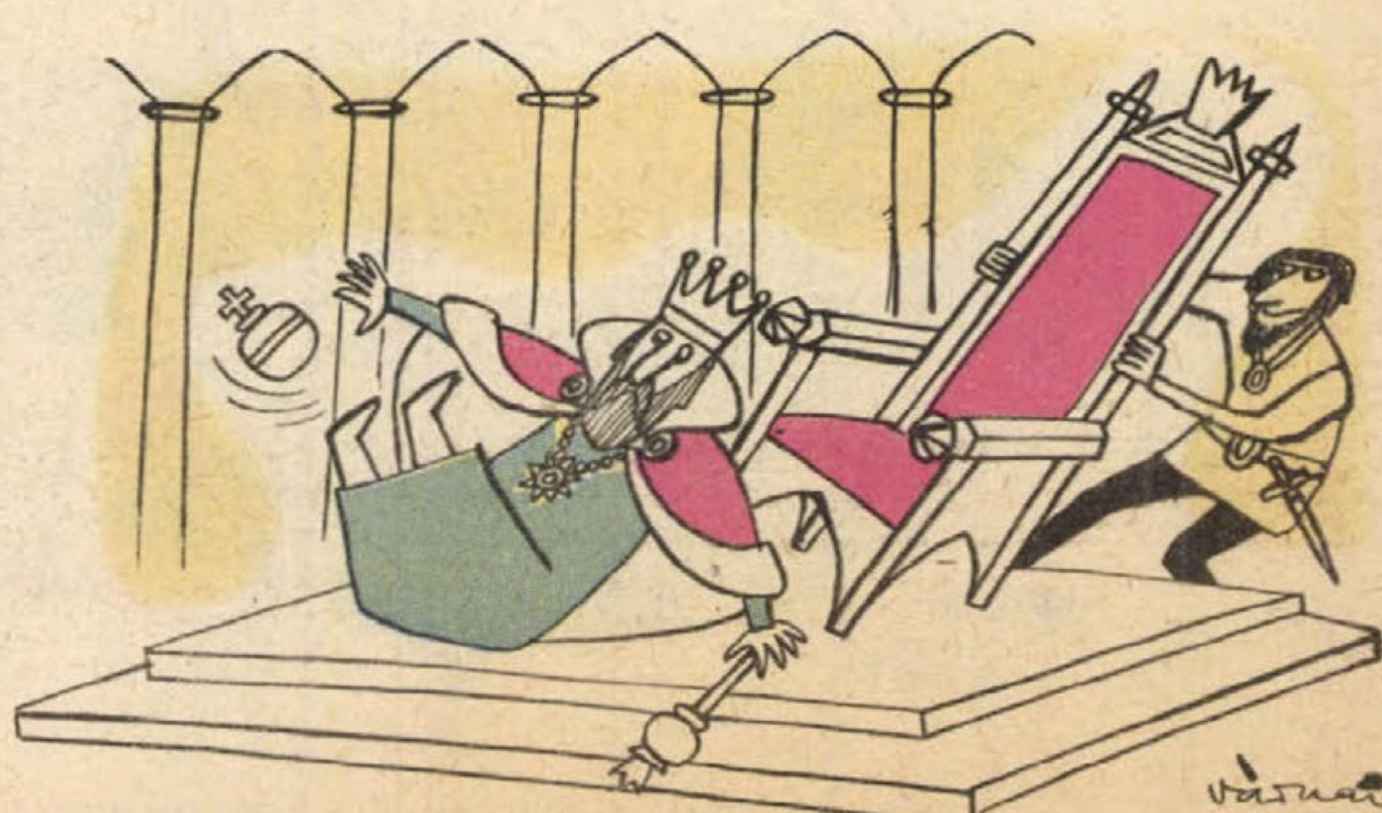
(Vége következik)

HAJNAL FELÉ

– No, ez az év is jól kezdődik!

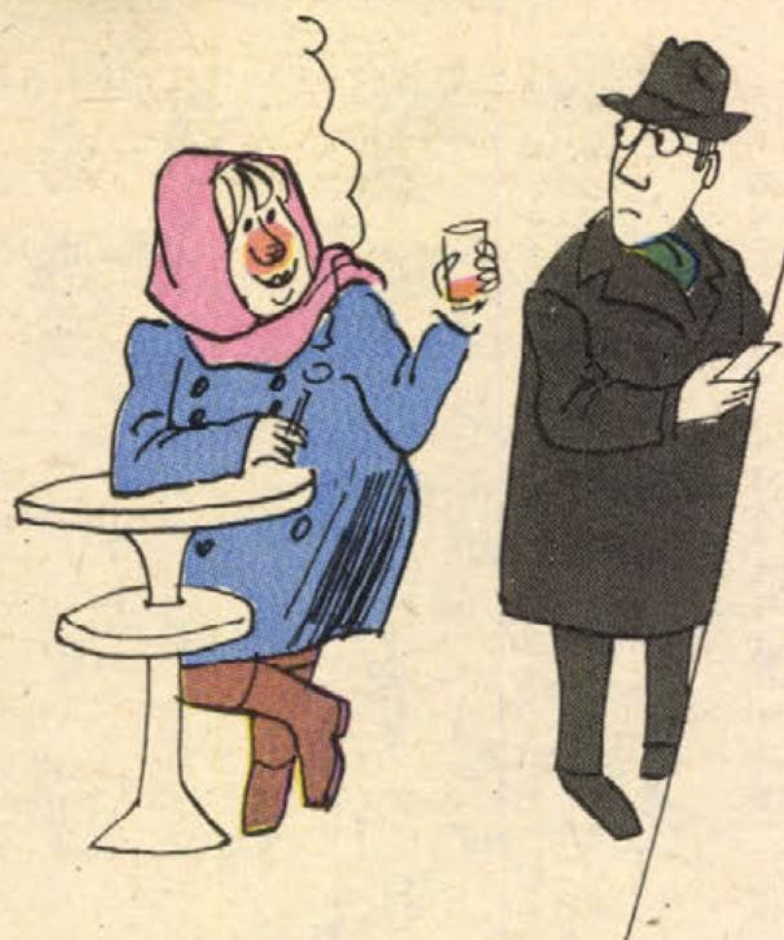
A TRÓNKÖVETELŐ

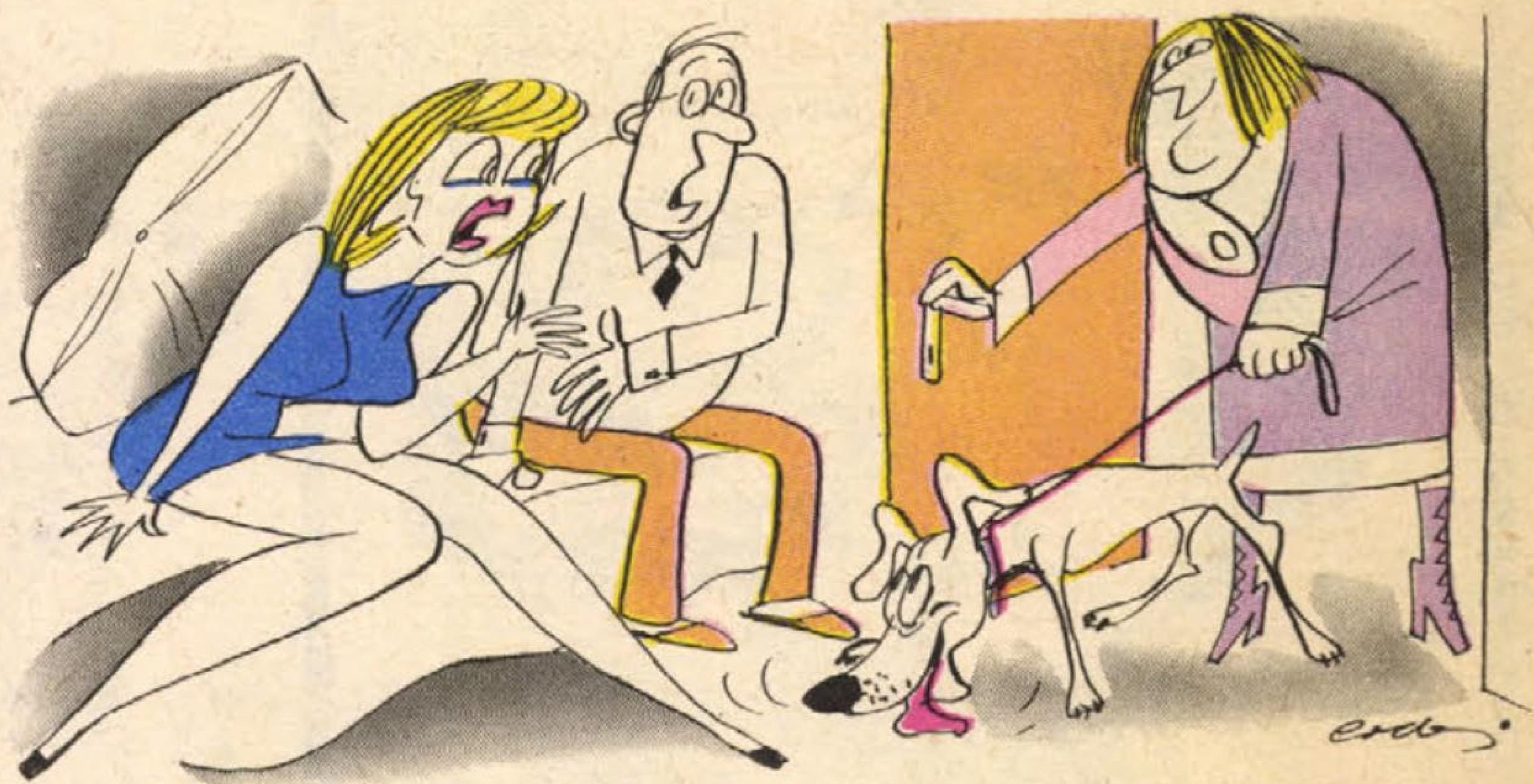

HIRDETÉSEINK

BÁJITAL

LÉGYOTTON

– Rendőrkutya volt, a feleségemet mindig nyomomra vezeti!

HIRDETÉSEINK

MENYASSZONYTÁNC

– Nemsokára együtt lesz a válási költség...

247. rejtvényünk megfejtése:

Gondolatolvasó

A 100 forintos díjak nyertesei:

Szondi Józsefné, Bp. IX., Epreserdő u. 32.

Bencsics Tiborné, Szombathely, Söptei u. 72.

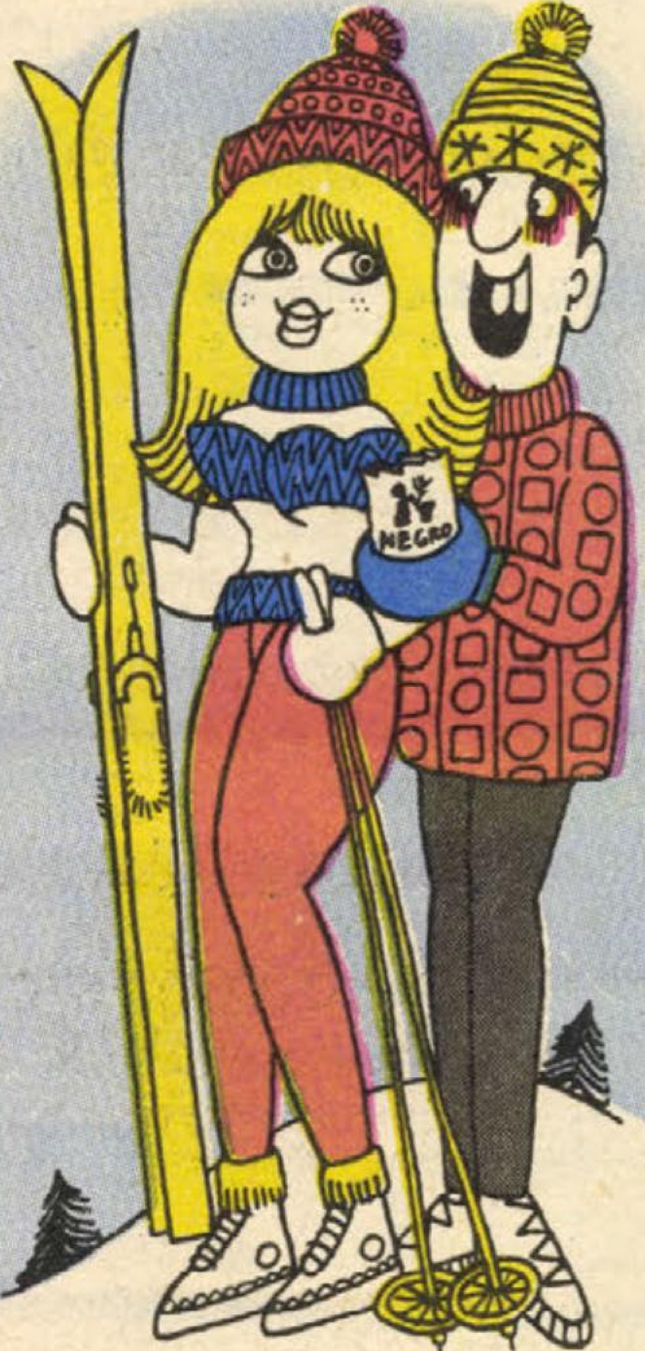
P. Bátorkeszi Valéria, Vác, Jókai u. 9.

248. REJTVÉNYÜNK

A megfejtéseket — kizárólag levelezőlapon — erre a címre kell legkésőbb január 1-ig beküldeni: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

ÖNHIPNÓZIS

– Ha nem fűtenek rendesen, csak lehúzzuk a délszaki tájat...

VICCES VÁLLALAT

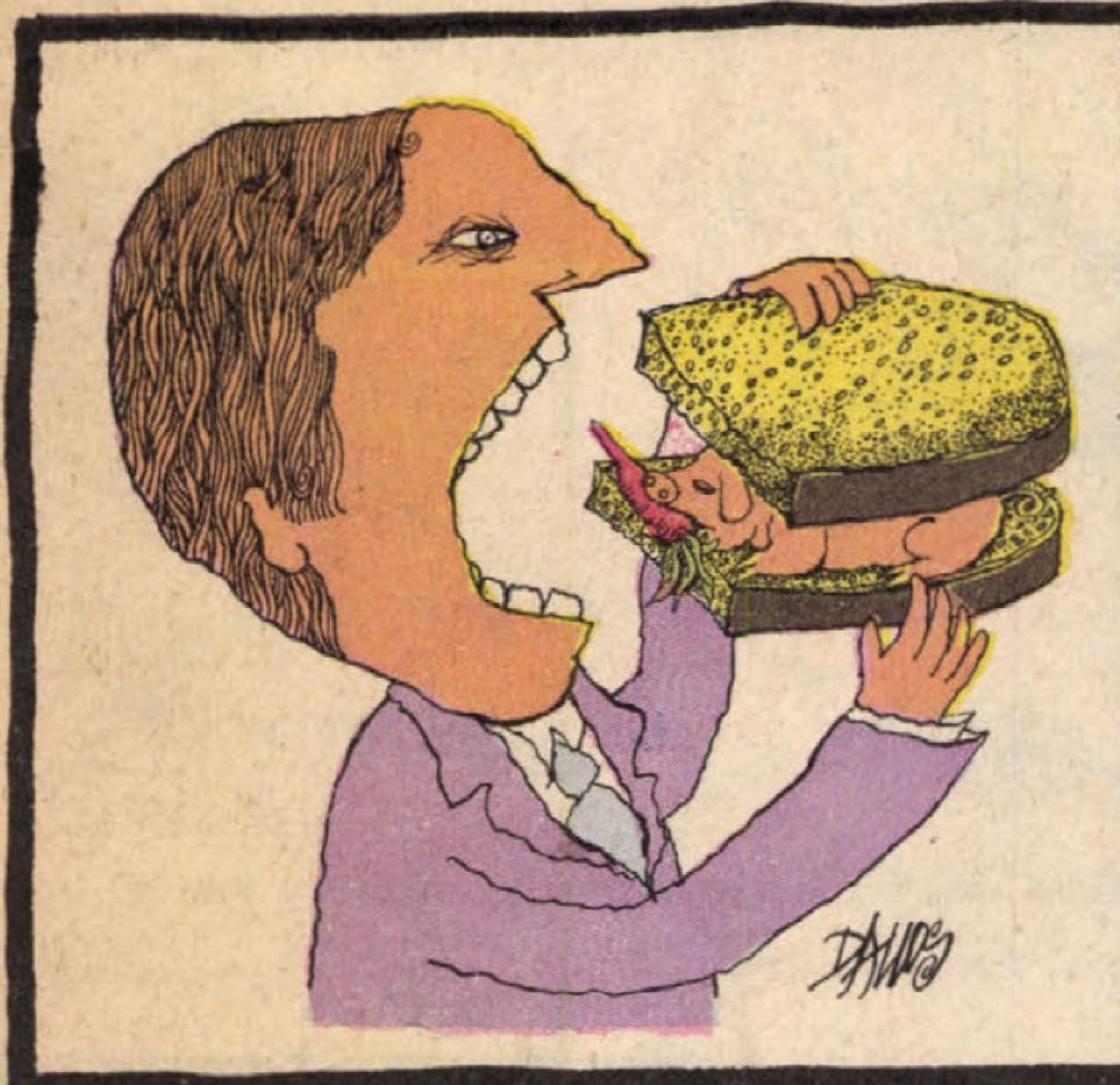
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-52 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

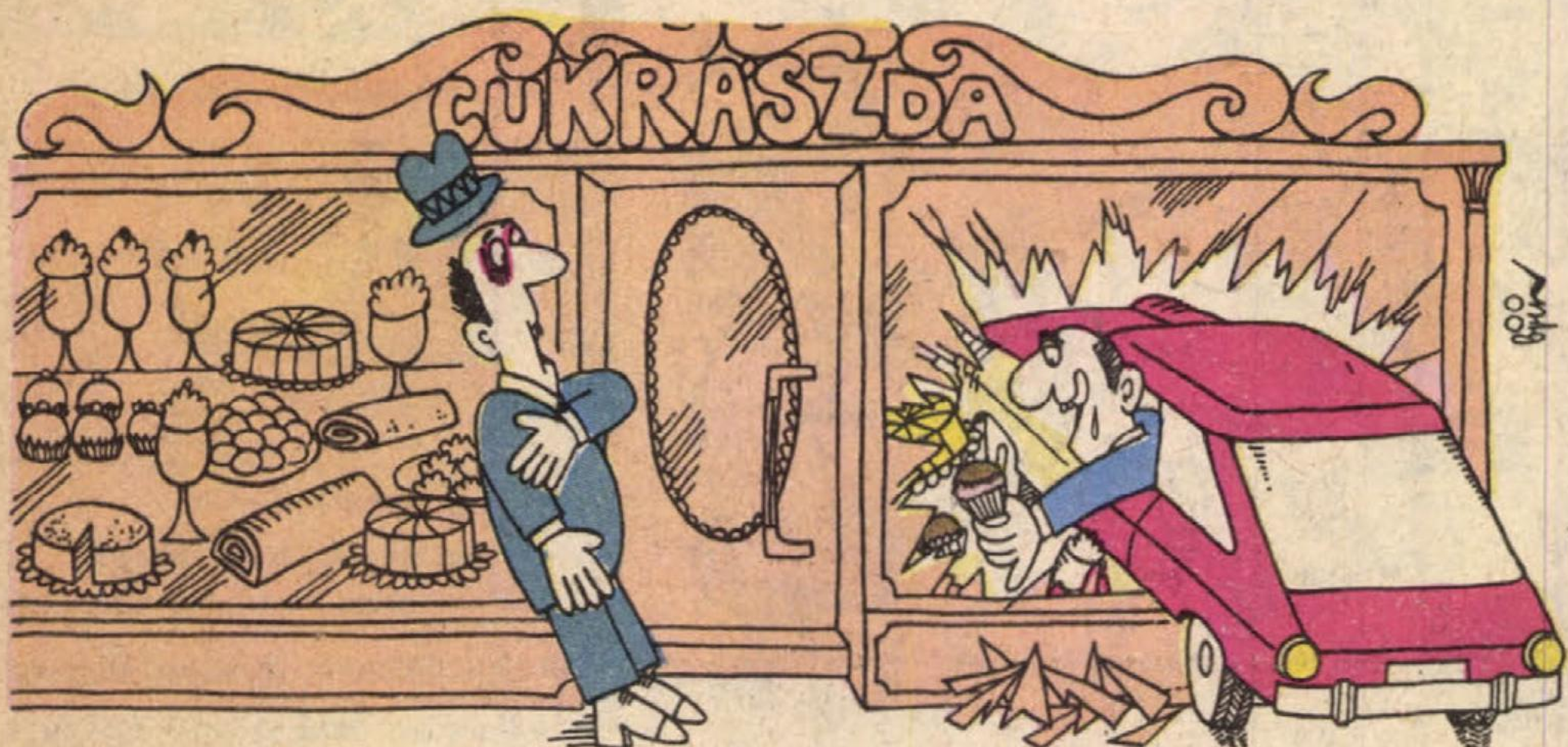
INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
1977 Budapest, Pf. 53.

ínyenc

DALLOS,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
SZŰR-SZABÓ,
SAJDIK

